

SoftwareBus

Save the date...

Windows® 8

October 26, 2012

General Availability

Gimp 2.8
MegaCompufair
Maak je eigen ePub
Power in je netwerk
Passe-partouts maken
Windows8 (in VirtualBox)

hcc!CompUsers
systemen en applicaties

2012 **4**

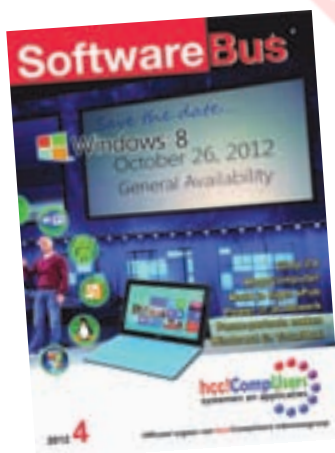
Officieel orgaan van **hcc!CompUsers** interessegroep

Inhoud

- 1 Voorpagina
- 2 Bij de voorplaat
- 3 Hacken en malware
Henk van Andel
- 4 28 september: de MegaCompUfair
- 7 Samen op avontuur in de trein
Arda Gerkens
- 8 Windows 8 in VirtualBox
Henk van Andel
- 11 Advertentie PC-A
- 12 GigaHits 2012-4
Henk van Andel
- 14 GIMP 2.8
Wessel Sijl
- 16 Voor u gelezen
Marco Steen
- 16 Hulp gezocht
René Suiker
- 17 Uw eerste eigengemaakte ePub
Jan den Ouden
- 20 Stop power in je netwerk
Henk van Andel
- 23 Geotagging met software
Henk van Andel
- 24 Het passe-partout
Wessel Sijl
- 26 WordPress (1)
Ernst Roelofs
- 28 Korte Tips & Trucs
Henk van Andel
- 31 Verkiezingen en informatietechnologie
Ernst Roelofs & René Suiker
- 32 De GoFlex drive
Ernst Roelofs

Bij de voorplaat

Op 26 oktober begint de verkoop aan particulieren van het nieuwe besturingssysteem Windows 8. Naast lovende woorden is er uiteraard ook weer kritiek. Als je zelf al hebt gewerkt met de consumer preview, dan weet je er alles van. Henk van Andel installeerde de definitieve versie in VirtualBox en beschrijft hoe dat bij hem ging. Met onze dank aan Niels van Andel, die aan opa Henk z'n laptop uitleende;>))

Van de redactie

Het zag er eerst niet naar uit, maar uiteindelijk hebben we toch een mooie zomer gekregen. Misschien niet zo lang, maar we hebben toch een paar heel mooie dagen gehad. Hoewel ik me realiseer dat veel lezers intussen het arbeidzaam leven achter zich hebben gelaten, gaan we toch weer een nieuwe periode in. De zomer is voorbij, het werk roept weer.

Zo ook voor de redactie, want de zomer zat er goed in. Zo heb ik als hoofdredacteur herinneringen moeten sturen om kopij te krijgen en heeft mijn eindredacteur bij mij weer moeten 'bedelen' om eindelijk eens mijn bijdragen te ontvangen. Ik schreef er al eerder over, ik was aan vakantie toe.

Maar nu zit het er dan op en hebben we ook gelijk een boel te doen. Het nieuwe schooljaar is begonnen, het nieuwe werkjaar is begonnen en het nieuwe verenigingsjaar is begonnen. En om met dat laatste te beginnen, we pakken ook gelijk goed uit. Want op 29 september aanstaande is er een MegaCompUfair, op onze vertrouwde locatie in De Bilt. Verderop in dit nummer gaan we hier uitgebreid op in, maar noteer het vast in de agenda, want we hopen op een grote opkomst.

Voor het programma van die dag verwijs ik naar de betreffende pagina's, maar ik wil hier en nu ook eens aandacht geven aan al die vrijwilligers die al dagen tevoren bezig zijn met deze dag en die ook na afloop nog doorgaan. Want zo'n dag organiseren, dat doe je niet zomaar. Aan elke bijeenkomst gaan de nodige vergaderingen vooraf, waar nagedacht wordt over het specifieke programma.

Dan worden er plannen gemaakt voor de zaalindeling, uitnodigingen voor gastgroeperingen worden verstuurd, mensen bereiden lezingen en workshops voor, de zaal wordt ingericht en het netwerk wordt in orde gemaakt. Enfin, vele mensen zijn intensief en enthousiast bezig om deze dag een succes te maken.

Daarna moet er opgeruimd worden en ook wordt elke bijeenkomst geëvalueerd, zodat we wat goed gaat kunnen behouden en wat minder briljant gaat kunnen verbeteren.

Dat trouwe kader, dat o.a. de bijeenkomsten mogelijk maakt, maar ook op andere plaatsen bijdraagt aan het reilen en zeilen van de vereniging, komt eens per jaar ook bijeen op de kaderdag. Deze dag komt er ook weer gauw aan. Op deze dag wisselt het bestuur van gedachten met het kader, zowel terugkijkend als vooruitblikkend. En ook wordt de inwendige mens deze dag niet vergeten. De kaderdag 2012 komt er weer aan en ik heb er zin in om al deze vrijwilligers weer te ontmoeten.

U ziet, de vorige keer was ik aan vakantie toe, intussen ben ik uitgerust en weer vol energie, druk bezig met het team om weer een mooi blad voor u samen te stellen. Deels met nieuws uit de vereniging, deels ook met toepassingen van de computer, ons aller hobby. We gaan weer in op onze vertrouwde thema's, zoals Digifoto met een verrassende bijdrage. Verder gaan we in op WebOntwerp met een feuilleton rondom het populaire WordPress en staan we natuurlijk ook weer stil bij veiligheid en privacy.

En natuurlijk leveren we ook weer een GigaHits-DVD bij dit nummer mee, boordevol software in de ruimste zin van het woord.

Ik heb er weer zin in en, naar ik hoop, u ook. Heel veel plezier en graag tot ziens op de 29e.

René Suiker
Hoofdredacteur

Je wilt ook wel eens iets schrijven in de SoftwareBus? Graag!

Neem contact op met:
redactie@compusers.nl

Sluitingsdatum volgend nummer:
27 september.

● Hacken en malware ●

Overal kom je tegenwoordig begrippen als 'hacken' en 'malware' tegen.

Het sterke punt van onze computerachtige apparaten is, dat je ze kunt programmeren en daardoor naar je hand zetten om allerlei nuttige dingen te doen. Dat is tevens het zwakke punt. Want dat betekent dat ook anderen dat kunnen. En dat gebeurt dus ook. Helaas steeds vaker met kwade bedoelingen.

Het blijft echt niet bij apparaten die we traditioneel 'computer' noemen. Want tegenwoordig zit in steeds meer apparaten een computer verborgen. Natuurlijk zijn die allemaal min of meer beveiligd, maar in principe is geen enkele beveiliging 100% waterdicht.

Heb je er al eens over nagedacht wat er kan gebeuren als je smart-tv wordt gehackt? Het kan gewoon gebeuren. Want de moderne tv hangt via je netwerk aan het internet en is dus in principe van buitenaf te benaderen. Niet dat veel mensen dat interessant genoeg vinden om te doen. Maar pas op: een hacker zou advertenties op je tv kunnen toveren en daar geld aan verdienen. Kortom: je kunt erop wachten dat het gaat gebeuren.

Dan de koffiepot met zijn eigen IPv6-nummer aan het internet. Stel je voor dat een hacker de tijd klok verzet, dan heb je mooi geen koffie als je 's morgens opstaat. Vervelend, maar misschien was het een grapje van je collega en daar blijft het dan bij.

Maar stel je eens voor dat je auto wordt gehackt! En dat gebeurt al. Bijvoorbeeld via bluetooth om je telefoon af te luisteren. Of een graadje erger: het hacken van de elektronische portiersloten en de beveiliging. Dit gaat overigens niet via internet. Stel dat het nog verder gaat en de veiligheid van de inzittenden in gevaar komt ...

'Hacking' heeft vaak een negatieve klank. En dat is terecht als door middel van 'hacking' een systeem wordt vergiftigd met 'malware', zoals een virus of Trojan horse, of wordt gekraakt om er vervolgens misbruik van te maken.

Maar op zich kan 'hacken' ook op een positieve manier. Stel dat je je modem/router 'hackt' om er een krachtiger firmware, bijvoorbeeld Open-WRT op te zetten. Dat mag. Bedenkelijker wordt het als je de SIM-lock van je mobieltje verwijdert. Of je Android-telefoon gaat 'routen'.

Denk niet dat zoiets ongevaarlijk is, want ik moet helaas bekennen dat mijn Windows-telefoon, voorzien van een Android 'custom ROM', werd gehackt via een onnozele 'app' om het flitslampje als zaklantaarn te kunnen gebruiken.

De gevaren liggen dus overal op de loer. Helaas zal dat de komende tijd ons IT-leven steeds meer beheersen.

Henk van Andel
Voorzitter CompUsers

● 29 september: MegaCompUfair

René Suiker

Op zaterdag 29 september aanstaande verwachten we jullie weer allemaal op onze MegaCompUfair. Er is plaats genoeg, want we hebben het gehele H.F. Witte Centrum afgehuurd, inclusief sporthal en grote zaal. Er is ook voldoende gratis parkeerterruimte. En uiteraard is ook de toegang voor leden CompUsers, HCC en introducés gratis. Van 10 tot 16 uur kun je kiezen uit demo's, informatie, lezingen, workshops en een commerciële markt.

Programma

De MegaCompUfair is de grootste jaarlijkse bijeenkomst van CompUsers. En niet alleen Compusers, we zijn ook de gastheer van circa 15 zusterorganisaties van de HCC.

Het programma bestaat onder meer uit:

- Lezingen in drie zalen, waaronder de grote zaal
- Acht workshops in twee zalen
- Demo's en presentaties en Platforms (sporthal)
- Gastgroeperingen van de HCC (sporthal)
- Commerciële markt in de sporthal
- Ontmoetingsruimte

We verwachten meer bezoekers dan ooit, we denken de 1000 ruimschoots te passeren. Daarom hebben we het gehele H.F. Witte Centrum afgehuurd en tot onze beschikking. Maar schrik nu niet van die aantallen, er is plaats voor iedereen.

Het programma wordt verderop in dit artikel verder toegelicht. Veel activiteiten vinden simultaan plaats in verschillende zalen. Om deze dag optimaal te benutten zul je keuzes moeten maken. Maar met het programma en een beetje planning kom je daar wel uit.

Overigens kan het gebeuren dat we door onverwachte omstandigheden het programma moeten aanpassen. Kijk daarom altijd ook op www.compusers.nl voor de laatste stand van zaken.

Maak kennis met Windows 8

Je moet nog geduld hebben tot 26 oktober om Windows 8 aan te kunnen schaffen. Maar je kunt er nu al kennis mee maken, want Microsoft biedt een preview aan die je kunt downloaden. Tijdens de MegaCompUfair zijn alle ogen gericht op Windows 8. In de eerste plaats door een lezing van de in onze kringen bekende Tony Krijnen van Microsoft.

Tony Krijnen is heel deskundig en kan een onderwerp ook heel boeiend presenteren. Hij trok bij voorgaande CompUsers bijeenkomsten altijd volle zalen en we hebben voor hem al een keer de sporthal moeten inzetten. Omdat de sporthal nu

bezet is voor de MegaCompUfair, hebben we voor de lezingen van Tony Krijnen de grote zalen van het HF Witte Centrum beschikbaar. We hopen dat alle belangstellenden daar een plaatsje in kunnen bemachtigen. Wees er op tijd bij, want Tony begint al om tien uur.

Windows 8 volgt een geheel nieuw concept. Het eerste deel van de presentatie van Tony Krijnen zal gaan over de achterliggende gedachten van Windows 8 en de belangrijkste veranderingen. Uiteraard zal Windows 8 ook 'live' gedemonstreerd worden, zowel op pc's (met aanraakscherm en met muis) als op de nieuwe tablets.

Het tweede deel van de Windows 8 presentatie is wat vrijer vormgegeven. De bezoekers zullen volop gelegenheid krijgen om vragen te stellen.

Daar blijft het allemaal niet bij wat Windows 8 betreft. Het Platform Windows 8 van CompUsers zal in de sporthal de gehele dag Windows 8 demonstreren op pc's, tablets en in 'virtuele machines'. Ook de hcc!Windows-ig zal hier aandacht aan besteden, onder andere, naar we verwachten, in een lezing in het middagprogramma. Kortom, alleen al Windows 8 is een reden om de MegaCompUfair te bezoeken en kan je de gehele dag bezig houden.

Lezingen

De exacte locatie van de lezingen is op het moment van schrijven nog niet helemaal vastgesteld, omdat er diverse varianten nog uitgewerkt worden. Zie voor de laatste stand van zaken altijd onze website www.compusers.nl. Maar ook ter plaatse zullen we ervoor zorgen dat u de weg naar de juiste zaal weet te vinden.

Lezingen zaal 1

1	10.00	Windows 8	Tony Krijnen, Microsoft
2	11.15	Vragen aan Microsoft	Tony Krijnen, Microsoft
3	12.30	Virtual Box	Johan Swenker, Linux
4	13.45	Nog nader te bepalen	DigiFoto
5	15.00	Digitale woning II	Hans van Baalen, Windows

Lezingen zaal 2

6	10.00	Modelbaan-ig	Peter Witteman, hcc!m-ig
7	11.15	Videobewerking	Gerrit Rosendaal
8	12.30	Rafelranden van de stad	Wessel Sijl, DigiFoto
9	13.45	eComStation, de reïncarnatie van IBM's OS/2	Tom Steen, hcc!eCS-ig
10	15.00	Nog nader te bepalen	Hans van Kleef, Windows-ig

Windows 8 (Tony Krijnen, Microsoft)

De presentatie van Tony Krijnen is hierboven al voldoende toegelicht. In de grote zaal hebben we zo'n 500 plaatsen beschikbaar. Wees op tijd, om er zeker van te zijn dat je een plaats hebt.

VirtualBox (Johan Swenker, CompUsers Platform Linux)

VirtualBox is een programma om virtuele 'machines' op je pc te draaien. Het is overigens voor vele platforms beschikbaar, o.a. Windows en Linux.

Een virtuele machine is handig om een geheel besturingssysteem of toepassing uit te proberen. Het wordt vaak ook gebruikt om veiligheidsredenen; hieraan zal in de lezing ruim aandacht worden besteed. Bovendien kan in VirtualBox Windows 8 opgestart worden; in een Windows Virtual PC van Microsoft leidt dat tot problemen, zo begrepen we.

Kortom, er is alle reden om je te verdiepen in VirtualBox.

CompUsers Platform DigiFoto

Het Platform DigiFoto organiseert een tweetal lezingen. Daarnaast ook nog een workshop, maar daarover later meer. Een lezing van Wessel Sijl heet "de rafelranden van de stad". Het is een inhoudelijke lezing over fotografie. Dus niet technisch. Hij laat daarbij fine-art foto's zien (met de beamer), waarbij hij het overgangsgebied van stad naar platteland laat zien. Veel controversiële en sociaal getinte fotografie. Uiteraard wordt dat ondersteund met een begeleidend praatje, waar hij de achtergronden belicht (waarom zo gemaakt, enz.). En daarbij zal ongetwijfeld ook wat technische info bij komen. Deze lezing vindt plaats aan de hand van eigen fotografisch materiaal.

De tweede lezing van DigiFoto is zelfs voor de redactie nog een verrassing, maar dit Platform heeft een goede naam hoog te houden en het zal dus best de moeite waard zijn.

Digitale Woning II (Hans van Baalen, CompUsers Platform Windows)

De tijd dat alleen de pc de computer in huis was, ligt eigenlijk al ver achter ons. In allerlei apparaten en toestellen zitten computers. En we komen nu in een fase waarin deze in een netwerk met elkaar samenwerken.

Hieruit is bij CompUsers het project 'De digitale woning' ontstaan. Met in het middelpunt een netwerk voor de pc, internet, de tv, smartphones en noem maar op.

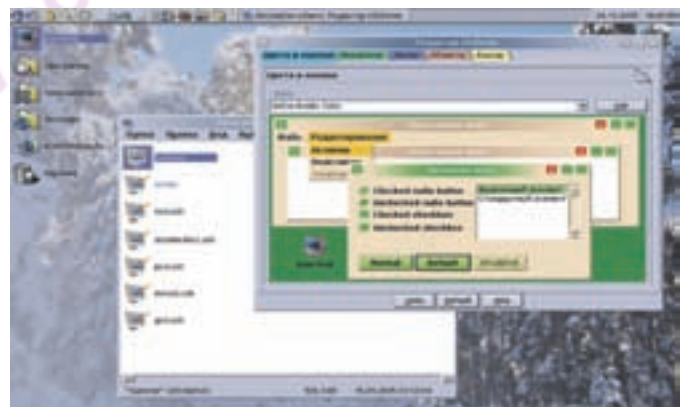
Hans van Baalen geeft een korte samenvatting van zijn eerste lezing, die vooral over netwerken, verbindingen en componenten ging. Hij vervolgt zijn serie lezingen met de onderwerpen Network Attached Storage (NAS) op basis van de Synology 212 en een centrale audio-interface met in het hart de Omega USB Share.

Maak kennis met eComStation (Tom Steen, hcc!eCs-ig)

eComStation is de reïncarnatie van wat ooit begon als IBM's OS/2. Een heel mooi en krachtig besturingssysteem voor pc's. IBM liet het vallen om commerciële redenen. Maar het leeft voort als eComStation. En de hcc!eCs-ig houdt met ongeveer 500 leden mede leven in de brouwerij.

Verder zal een aantal lezingen verzorgd worden door onze gastgroeperingen. De details zijn op het moment van het perse gaan bij ons nog niet bekend.

Workshops

Inde workshops krijgen de deelnemers de beschikking over een pc en wordt verwacht dat ze zelf meedoen. Op deze manier helpen we de deelnemers over een drempel en doen zij ervaring op.

De workshops worden geleid door ervaren docenten. Zowel 'voor de klas' als 'in de klas' om over je schouder mee te kijken en zo nodig een helpende hand toe te steken.

Per workshop zijn ongeveer 20 plaatsen beschikbaar. Dat is meestal te weinig, daarom kun je vooraf een plaats reserveren op www.compusers.nl/eshop. Deelname is overigens gratis, maar leden van CompUsers krijgen ook tijdens de MegaCompUfair voorrang. Een deel van de plaatsen is beschikbaar op de dag zelf voor 'wie het eerst is, het eerst maalt'. De workshops worden gehouden in de 'Jagtkamer' en in de 'Oostbroeckzaal'. Een workshop duurt ongeveer een uur. Elke workshop wordt twee keer gegeven. Op deze manier willen we zoveel mogelijk deelnemers een kans bieden.

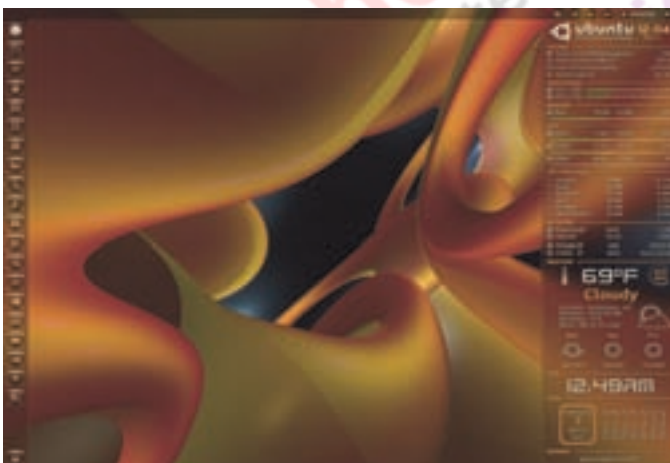
GIMP 2.8 (Wessel Sijl, CompUsers Platform DigiFoto)

GIMP is het bekende gratis Open Source programma voor grafische (foto) bewerking, dat het professionele en dure Photoshop steeds meer evenaart. Recent is versie 2.8 uitgekomen. Met als kenmerk onder andere dat het nu één groot venster heeft (kan hebben) voor de bediening. Met als extra voordeel dat dit venster naar believen geconfigureerd kan worden. Tijd om eens kennis te maken met de nieuwe GIMP, onder de deskundige leiding van Wessel Sijl.

Ubuntu 12.04 LTS (CompUsers Platform Linux)

Elk half jaar komt een nieuwe versie van Ubuntu uit. Dat is nauwelijks een reden om er een workshop aan te wijden. Maar Ubuntu 12.04 bevat veel nieuwigheden, die heel innovatief zijn. Bovendien is het een LTS-versie, oftewel Long Term Support; de makers beloven 5 jaar (gratis) support. Reden genoeg, dus, voor het Platform Linux van CompUsers om je in een workshop kennis te laten maken met Ubuntu 12.04 LTS.

Workshop Jagtkamer

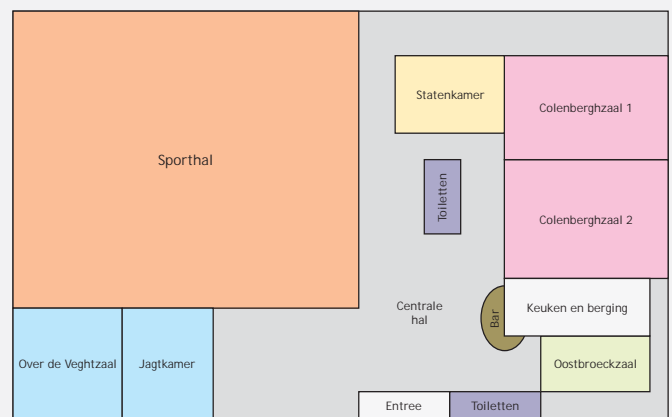
1	10.00	GIMP 2.8	Wessel Sijl
2	11.15	GIMP 2.8	Wessel Sijl
4	13.45	Ubuntu	Pif. Linux
5	15.00	Ubuntu	Pif. Linux

Statenkamer

6	10.00	Modelbaanautomatisering	Lezing	HCC!m - ig
6	10.00	Modelbaanautomatisering	Lezing	HCC!m - ig
9	12.30	Modelbaanautomatisering	Workshop	HCC!m - ig
10	15.30	Modelbaanautomatisering	Workshop	HCC!m - ig

De sporthal

De sporthal neemt de plaats in van de 'grote zaal' tijdens de reguliere bijeenkomsten. Hier staan onze Platforms, hier vinden onze gastgroeperingen een plek en hier zijn ook de commerciële stands te vinden.

Onze Platforms zullen hun uiterste best doen om al uw vragen op dat specifieke gebied te beantwoorden. Ook vrijblijvend oriënteren, of deelname aan zo'n Platform al dan niet een goed idee is, behoort tot de mogelijkheden. Verder kunt u kennismaken met de redactie van de SoftwareBus. Onze gasten laten iedereen graag zien wat zij zoal te bieden hebben. Een groot deel van de achterwand wordt ingenomen door de Modelbaan-ig met hun modelspoor.

Er zal ook sprake zijn van een commerciële markt. Wie er allemaal staan, dat is nog even een verrassing, maar er zullen ongetwijfeld koopjes te scoren zijn.

Enfin

In een paar zinnen uitleggen wat er allemaal staat te gebeuren, is onbegonnen werk. Je moet het gewoon zelf meemaken. De ervaring leert, dat als je eenmaal een keer geweest bent, je pas echt weet wat er te doen is. We zien veel mensen dan ook steeds terugkeren. Zo leer je elkaar ook steeds beter kennen. Kom dus langs, laat je voorlichten en schroom niet om 'domme' vragen te stellen. Tot ziens op de 29e!

● Samen op avontuur in de trein ... ●

Arda Gerkens

directeur/bestuurder HCC

Op het moment van schrijven van deze column probeer ik mijn ogen met kleine stokjes open te houden. Ik ben namelijk drie dagen geleden teruggekeerd van mijn fantastische avontuur in China en Mongolië, waar ik met mijn partner en kinderen deze gebieden heb verkend via de Trans Mongolië Express. De jetlag komt met rasse schreden dichterbij, maar toch wil ik nog snel mijn bevindingen met jullie delen.

HCC! in de buurt

De reis die wij hebben gemaakt staat blijkbaar hoog op diverse verlanglijstjes en ik weet nu ook waarom. Het was zo'n bijzondere ervaring om het landschap op deze manier te verkennen, aan je voorbij te zien razen en in de historie van deze route te duiken met elkaar.

En dat deed me grappig genoeg ook denken aan HCC. De historie die daar ligt, de roots van de vereniging die nog zichtbaar en voelbaar zijn en het avontuur om samen de reis naar morgen te maken. Als je ziet wat er voorbij komt in het gemiddelde puzzelwoordenboek over het woord 'trein' dan is de symboliek bijna niet te missen, lees maar even mee:

- 1) Aantal voertuigen
- 2) Boemel
- 3) Communicatiemiddel
- 4) Elektrisch vervoermiddel
- 5) Gevolg
- 6) Jongensspeelgoed
- 7) Kinderspeelgoed
- 8) Keten
- 9) Karrenvoertuig
- 10) Locomotief
- 11) Motorvoertuig
- 12) Openbaar vervoer
- 13) Openbaar vervoermiddel
- 14) Prima lopend vervoer (crypt.) etc.

Het is wel duidelijk waar ik naartoe wil denk ik. Het één gaat niet zonder het ander, en samenwerken om te zorgen dat het een geöliede machine blijft, is onlosmakelijk verbonden aan een vereniging zoals HCC. Binnenkort weer in de volle breedte te beleven tijdens de MegaCompUfair in De Bilt.

Het blijft geweldig om te zien en te horen met hoeveel enthousiasme iedereen bezig is met zijn of haar digitale hobby, het kloppende hart van onze vereniging. En hoeveel vrijwilligers bereid zijn zich daarvoor in te zetten. Tegelijkertijd denken we met elkaar natuurlijk ook veel na over de invulling die dit vraagt in de toekomst. Hoe zorgen we goed voor onze bestaande leden, hoe spreken we nieuwe doelgroepen en generaties aan en welke bindende factor brengt ons steeds weer bij elkaar? Een avontuurlijke, maar leuke treinreis die we met elkaar hebben geboekt! En net zoals een echte reis, dat gaat niet zonder slag of stoot.

Dat houdt het spannend, dat zorgt voor inspiratie, nieuwe invalshoeken, dat is goed. Ik ben heel benieuwd hoe jullie de MegaCompUfair zullen beleven en welke gave ideeën er vast en zeker zullen ontstaan tijdens de vele ontmoetingen die dag. Houden jullie ons op de hoogte?

Fijn dag gewenst allemaal!

Arda Gerkens
directeur/bestuurder HCC

Windows 8 in VirtualBox

Henk van Andel

Het is breed bekend dat Windows 8 vanaf 26 oktober verkrijgbaar is. Maar het is nu al mogelijk om Windows 8 uit te proberen met een previewversie die bij Microsoft kan worden gedownload. Je moet die dan wel installeren. Dat kan als dual/multi-bootsysteem, maar het kan ook in VirtualBox. En dat heeft uiteraard het voordeel dat er niets aan je systeem wijzigt. In dit artikel laten we zien hoe je te werk gaat.

ISO downloaden

Microsoft is met Windows 8 genereus met te downloaden voorlopige versies van Windows 8. Eerst de consumer preview, daarna de release preview. Deze zijn in een beperkt aantal talen beschikbaar (niet in het Nederlands). Daarnaast zijn er versies voor ontwikkelaars beschikbaar. Want Microsoft ziet graag dat bij het uitkomen van Windows 8 zoveel mogelijk programma's (die heten in Windows 8 jargon 'apps') beschikbaar zijn.

De definitieve versie van Windows 8 is overigens al beschikbaar voor computerfabrikanten en dergelijke. Ook is de definitieve versie verspreid via Technet, waar je dan een (duur) abonnement op moet hebben. Voor ontwikkelaars is gratis een 90-dagen evaluatieversie van Windows 8 Enterprise beschikbaar bij Technet, die in feite door iedereen kan worden gedownload. Dat is de definitieve Windows 8 en de meest uitgebreide versie.

Waarom VirtualBox?

Waar je op moet letten is, dat al die vooraf-versies straks niet kunnen worden geüpgradet naar de definitieve Windows 8. Dat geldt ook voor de 90-dagenversie voor ontwikkelaars.

Als de vooraf-versie na verloop van tijd niet meer werkt, moet je dus opnieuw beginnen met een verse installatie. De evaluatie-versie kan na afloop niet opnieuw worden geïnstalleerd op hetzelfde systeem. Kortom, na afloop ben je je Windows 8-systeem kwijt, de gegevens kun je uiteraard (vooraf) ergens anders opslaan en overzetten.

Nu kunnen er vele goede redenen zijn om een besturingssysteem in een virtuele machine uit te testen. Maar in het geval van de 90-dagen evaluatie stelt dit je in staat om na afloop een nieuwe virtuele machine te maken en opnieuw te installeren.

VirtualBox werkt goed samen met Windows 8, mits je een recente versie van VirtualBox hebt. Voor dit artikel gebruikten we versie 4.1.20.

Ook de 'host' pc moet aan een aantal eisen voldoen. De kloksnelheid van de processor moet minstens 1 GHz zijn en Windows 8 heeft minstens 1 GB RAM nodig voor de 32-bit-versie en 2 GB RAM voor de 64-bit-versie. Let wel, dit moet toegewezen kunnen worden aan de virtuele machine, dus je hebt in feite het dubbele nodig.

Verder moet de processor beschikken over Hardware Virtualization Technology (VT) en NX/XD (No Execute and Execute Disabled). Dit moet zo nodig in het BIOS worden geactiveerd.

Waar het per saldo op neer komt is, dat je over een redelijk recente pc moet beschikken om Windows 8 in een virtuele machine te kunnen installeren.

Wat heb je nodig?

Installeer VirtualBox (bijvoorbeeld vanaf de GigaHits 2012-3 of download een nieuwere versie).

Verder heb je een ISO-bestand nodig van Windows 8. De 90-dagen evaluatieversie van Windows 8 Enterprise kun je hier downloaden van Microsoft:

<http://msdn.microsoft.com/en-us/evalcenter/jj554510.aspx>

Lukt dat niet meteen, ga dan 'googelen' met de termen 'Windows 8 enterprise evaluation download'.

Eerst zie je een heleboel informatie over de evaluatieversie, en onderaan de pagina is een knop om te gaan downloaden. Maar eerst moet je je aanmelden met je Microsoft account, of je zo nodig eerst nog aanmelden.

Het downloaden gaat overigens meestal traag. Kennelijk zijn er veel liefhebbers. Het ISO-bestand (ca. 2,5 GB voor de 32-bit-versie en 3,5 GB voor de 64-bit-versie) zet je ergens op je pc. Meer heb je niet nodig. We gaan nu beginnen met het aanmaken van de virtuele machine en Windows 8 installeren.

Aanmaken virtuele machine

Start VirtualBox op. Om een nieuwe virtuele machine aan te maken klik je linksboven op 'Nieuw'.

Geef de nieuwe machine een zinvolle willekeurige naam en kies als besturingssysteem 'Microsoft Windows' en als versie 'Windows 8' voor 32 bit respectievelijk 64 bit. Wijs voldoende RAM toe (ten minste 1 resp. 2 Gb, zie hierboven) en laat VirtualBox een nieuwe harddisk aanmaken (kies bijvoorbeeld VMDK - Virtual Machine Disk). De grootte kan dynamisch gealloceerd worden. VirtualBox zal 25 GB toewijzen; die moeten dan uiteraard op je systeem ten minste beschikbaar zijn. Verder hoef je alleen maar iets van 'Doorgaan' of 'Verder' aan te klikken. Als het gehele proces doorlopen is, verschijnt in de kolom links je virtuele Windows 8 machine.

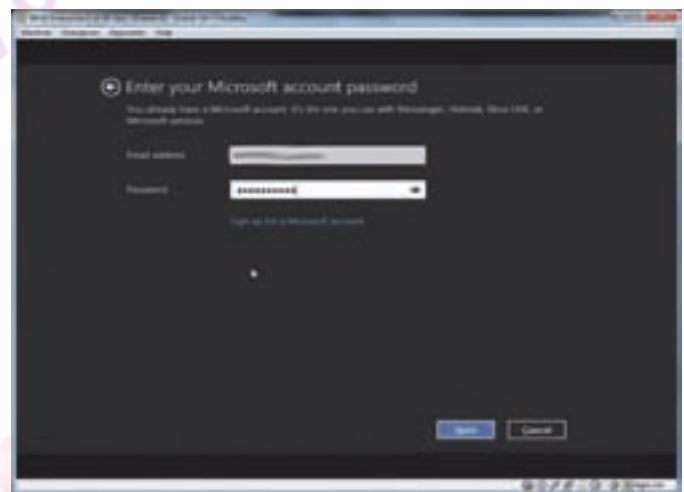
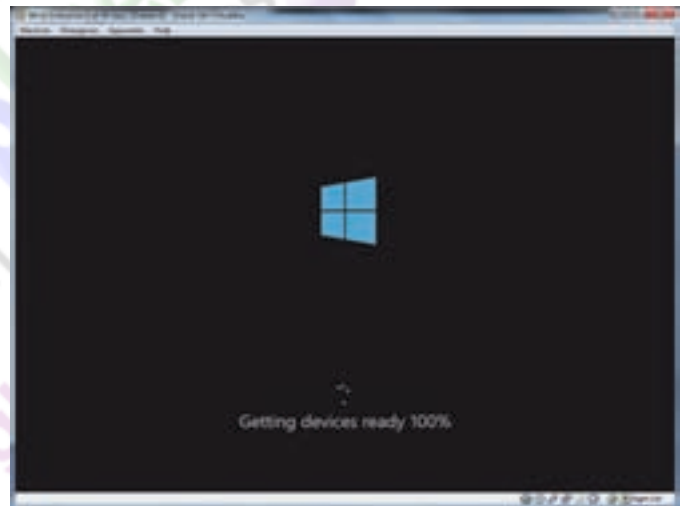
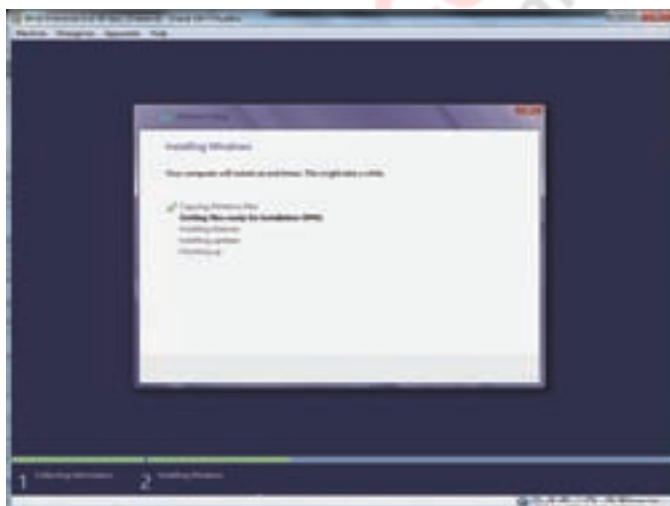
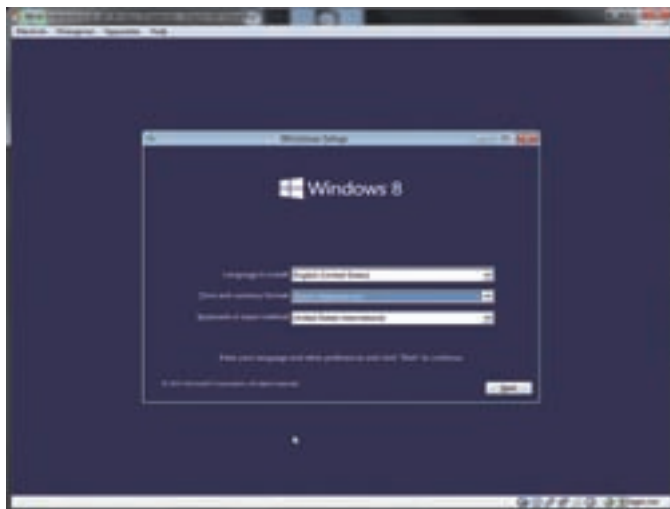
Klik nu bovenin het VirtualBox-venster op 'Instellingen' (het tandwiel) en kies 'Opslag'. Er verschijnt een venster genaamd 'Opslagstructuur'. Klik daarin op 'IDE-controller', er verschijnen dan twee pictogrammetjes met daarin een groen plusje. Klik op het linker plusje om een nieuw CD/DVD-station toe te voegen. In het volgende venstertje klik je op 'Kies een schijf'. Vervolgens navigeer je naar je ISO-bestand van Windows 8 en selecteer je het. Je hebt nu dus een virtueel DVD-station toegevoegd; voor VirtualBox is het echt niet nodig eerst een schijf te branden.

Installeren Windows 8

Nu gaat het echte installeren beginnen door bovenin het VirtualBox venster op 'Start' te klikken.

Er komen nog wel wat vragen langs. Zoals het inkloppen van je naam, kiezen van wat instellingen en - jazekeer - het opgeven van je Microsoft-account. Verder kun je achterover leunen. Bij mij kon ik daar rijkelijk van genieten, zo'n drie kwartier met de armen over elkaar. Nou ja, eigenlijk om de nodige screenshots te schieten voor dit artikel.

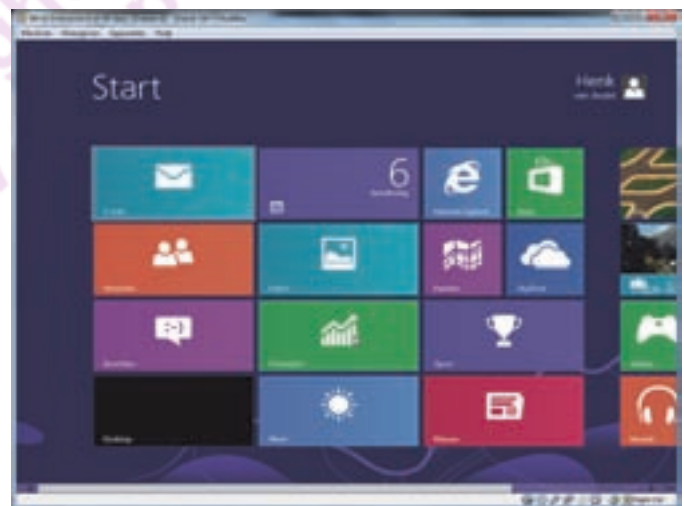

Sommigen laten op internet weten dat het bij hun slechts een kwartier duurde. Dat geloof ik graag, die IT-profs hebben vast een veel snellere pc met veel meer RAM dan de (geleende) laptop waar ik mee werkte.

Nou ja, dan laten we in dit artikel ook maar een keuze uit de screenshots zien, om beknopt te illustreren hoe de installatie verloopt. Eigenlijk is het heel gemakkelijk. Als de virtuele machine eenmaal ingericht is, is er geen verschil met een installatie op een partitie van de harde schijf.

Windows 8 verkennen

Na de installatie wil je uiteraard ook zien hoe Windows 8 eruit ziet. Je ziet meteen het metro bureaublad, oftewel het

scherm met de kleurrijke 'tegeltjes'. Elk tegeltje vertegenwoordigt een programma, dat opstart als erop geklikt wordt. Het zijn geen dode icoontjes zoals bij de voorgaande versies van Windows, maar levende 'widgets' zoals we ze eerder kenden van bijvoorbeeld de 'side bar' in Vista en Windows 7. We kennen ze ook van Android, bijvoorbeeld om de klok en het actuele weer op het scherm te zetten.

Windows 8 is eigenlijk gemaakt voor een aanraakscherm. Maar het kan ook met de muis bediend worden. Klikken en scrollen zal iedereen snel doorhebben. Maar het wordt iets lastiger om wat huishoudelijke taken uit te voeren, zoals bijvoorbeeld het uitzetten van de pc. Voor dit soort banale taken moet je met de muis naar de hoeken van het scherm gaan; dan verschijnt een menu.

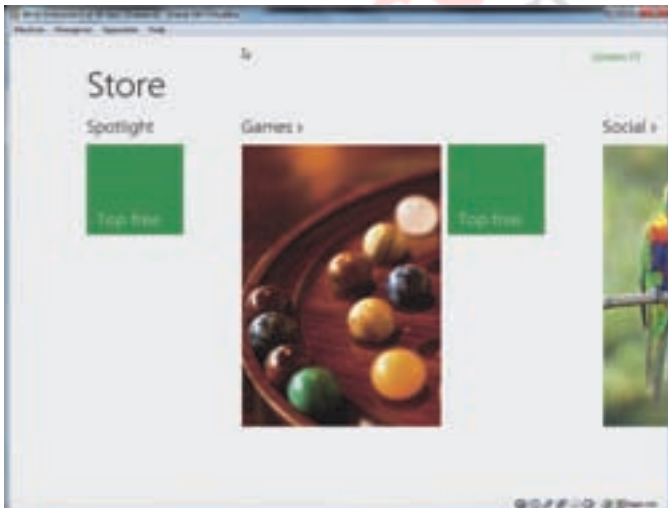

Een veel besproken onderwerp is het ontbreken van de bekende Start-knop op het Windows 8-scherm. Er is wel een tegeltje voor 'Desktop'. Als je daarop klikt, verschijnt een nagenoeg zwart scherm met in de taakbalk icoontjes voor de verkenner en Internet Explorer (oei oei, ging onze 'Neelie' ermee akkoord dat alleen de browser van Microsoft wordt gepresenteerd?), maar geen startknop!

Er zijn allerlei programma's en trucs om deze - tegen de wil van Microsoft - toch weer terug te toveren. Naar verluidt zal Samsung tablets met Windows 8 uitbrengen waar ze de startknop weer linksonder op het scherm hebben staan.

Store

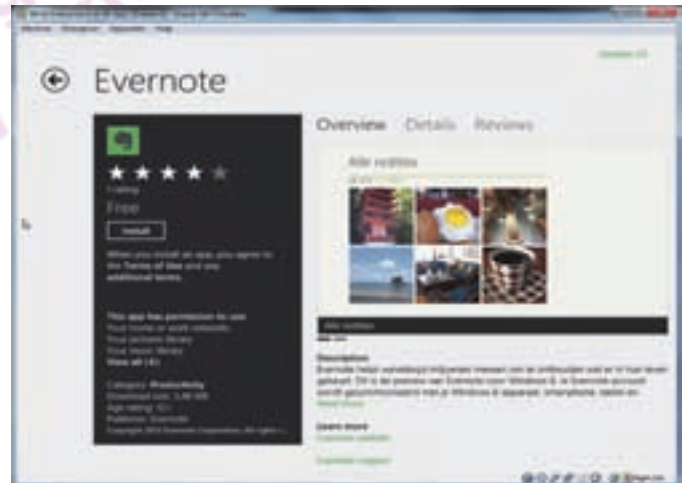
Net als bij Android en iPhone & Co moeten de 'apps' worden gedownload van een markt. Microsoft noemt dat de 'Store', het Engelse woord voor warenhuis. De apps kunnen overigens ook gratis zijn.

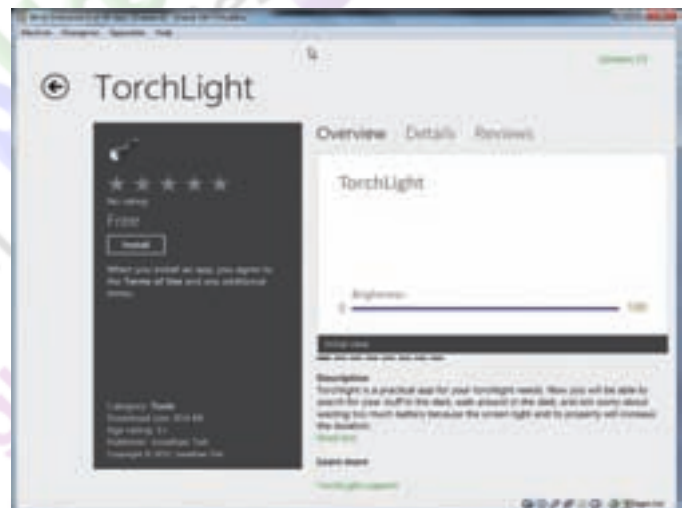
Begin september heeft Microsoft de smartphone-versie van Windows 8 in New York gepresenteerd en daarbij gepoet dat de Store al 100.000 apps zou bevatten. Vergeleken met de Android en iPhone tegenspelers is dit nog maar een schuchter begin, maar ik wilde toch eens verkennen wat de Store in de schappen heeft.

De schappen bleken keurig in paden ingedeeld, net als bij de concurrenten. Van de 100.000 apps kon ik er hooguit 1.000 ontdekken. Maar misschien blijven ze nog even onzichtbaar, de eerste Windows 8 smartphones komen namelijk pas enkele dagen na het schrijven van dit artikel uit.

Wel kwam ik een aantal bekende namen tegen, zoals de app 'Evernote'. Deze is al een groot succes op de concurrerende platforms.

Bij het verder tussen de schappen rondlopen viel mijn oog op de app 'Torch'. Oftewel: zaklamp'. Dat soort apps zijn bekend van de smartphones. Die hebben een LED als flitslicht voor de camera, die je met zo'n app kunt gebruiken als zaklamp.

Het boeide me wat de app 'Torch' zou kunnen doen op een Windows 8 pc. Dat werd snel duidelijk toen ik de beschrijving las:

Description
Torchlight is a practical app for your torchlight needs. Now you will be able to search for your stuff in the dark, walk around in the dark, and not worry about wasting too much battery because the screen light and its property will increase the duration.

Ik moet er haast vanuit gaan dat dit een grapje is van Microsoft. Of zouden ze willen ze uittesten of al die previewers van Windows 8 wel goed wakker zijn?

U bent
een
fanatieke
computer-
gebruiker

U bent
niet bang
voor een
stukje
techniek

U schroeft
zonder
aarzelen
uw pc
open

U wilt alle
ins en outs
weten van
hardware
en software

U vormt
graag uw
eigen
mening
over pc's

DAN IS PC-ACTIVE HÉT COMPUTERMAGAZINE VOOR U!

SPECIAAL
voor lezers van
Compusers

Jaarabonnement

PC-Active (11 nummers)

voor het eerste jaar betaalt u slechts

€ 42,50

in plaats van € 66

Blijvend voordeel: bij verlenging van uw abonnement betaalt u elk opvolgend jaar slechts € 46,50 in plaats van € 66

OP CD: VERNIEUWD GRATIS DEFRAGMENTATIEPROGRAMMA **ZIE PAG. 66**

PC active

HTML5 ONDERSTEUND DOOR IE9 48
Nu ook gebruikmakend van gpu

SSD VS. HDD
Achtergrondinformatie en praktische tips voor SSD **20**

OV-CHIPKAART KRAKEN
EENVOUDIG GEGEVENS UITLEZEN VOOR € 30 **84**

MOBIELE HACKS
Uw gsm als hotspot **18**

32 HACK DE POGOPLUG
Maak een informatiescherm

ALLE AUDIO- EN VIDEO-STREAMS BEKIJKEN 52 Met buitenlandse vpn-server	CRIMEWARE 68 Exploits, botnets en Trojanse paarden	STACK TRACKING 68 Analyse van de processen	FOTOGRAFEREN IN STEREO 20 Geeft '3d beelden kijkbeleving'?	FOUNTENCORRECTIE 62 PC corrigeert zelf zijn fouten	ABORT, RETRY, FAIL 14 Bugs in computergames	SNEL FOTOBEEHER 58 Met Photoshop Lightroom	HET LAB: TWEDE HARDE SCHIJF 80 Efficiënt gebruik met LVM	PRIVACY 12 Crypto-oorlog V2.nl	LEUK OF MELK? 30 Zelf die en vegetarisme
--	--	--	--	--	---	--	--	--	--

GRATIS
PowerISO 1.1
Flash Reader 4.2
Tweak 2.0.0
GamingKey 0.99
Killer 2014
SoftLayer 1.20
Microsoft Explorer 9 beta

WILLEN
Microsoft 8.0
Microsoft 8.0.2
PowerISO 1.0.1
PowerISO 1.0.0.50

PREMIUMS
Met een van de meest
aankerkte PowerISO
PowerISO 2012
Met waarde van € 12,00

EN VERDER...
Microsoft Gaming Tools 0.0
Microsoft LSP 0.0
Microsoft 8.0

ROM'S EN EMULATORS: SOFTWARE- EN HARDWAREMATIG EMULEREN

ISSN 1944-7884

OF 4 70202 2022

Surf naar www.hubstore.nl/compuserspcactive

● GigaHits 2012-4 ●

Henk van Andel

Android

De previewers en de redactie hebben in de vakantieperiode niet (alleen maar) stil gezeten. Met weer circa 500 nieuwe programma's op een volle dual layer DVD-ROM (8,5 gigabyte capaciteit) mag ook GigaHits 2012-4 er weer zijn.

Veel variatie

Zoals gebruikelijk streven we ernaar om een brede variatie aan programmatuur op te nemen, zodat er voor iedereen wel wat van zijn gading te vinden is. Ook deze GigaHits is daarin weer geslaagd.

Maar het aanbod in de ene categorie is altijd groter dan in een andere categorie. Dat heeft te maken met de algemene belangstelling van computergebruikers, dus volgen we dat aanbod.

Een ruim bedeelde categorie is bijvoorbeeld 'Beeld en Digitale Fotografie/Bewerking (bitmap)'. Hierin komt bijna altijd het grootste aantal programma's voor. Onbegrijpelijk wat een variatie en mogelijkheden de programmeurs voor de digitale fotografen weten te bedenken.

Wat ons ook altijd verbaast, is het ruime aanbod van programma's in de categorie 'Printen, PDF, XPS, eBook e.e./PDF'. Het gaat hier dus om programma's die met PDF te maken hebben. Ook nu hebben we weer 15 à 20 PDF-programma's opgenomen.

Maar CompUsers wil graag meer aandacht voor

de sociale media en nieuwe systemen. En dat is in ieder geval op GigaHits 2012-4 herkenbaar.

Facebook

Facebook werd deze zomer bekend door de moeizame beursgang en de vrije val van de aandelen. Maar het is nog meer bekend omdat er inmiddels wereldwijd ongeveer een miljard gebruikers van Facebook zijn.

Heb je enig idee tot welke vloed aan programma's dat heeft geleid? We hebben het niet kunnen tellen. Op GigaHits 2012-4 hebben we ons om praktische reden beperkt tot het opnemen van ca. 80 programma's die aan Facebook zijn gewijd.

Dit is vooral bedoeld om de (Facebook-) gebruikers attent te maken op dit soort specifieke programma's. Kijk eens rond in de categorie '+ Facebook' om de mogelijkheden te verkennen.

Android is een Open Source besturingssysteem onder de vleugels van Google, op basis van Linux en vooral bedoeld voor 'handheld' apparaten, zoals tablets en telefoons. En dit breidt gestaag uit: op de IFA-tentoonstelling in Berlijn toonde Samsung al een camera op basis van Android.

Inmiddels zijn er zo'n 400 miljoen apparaten met Android in omloop. En er zijn meer dan 500 miljoen 'Apps' in de 'Play Store' van Google opgenomen. Die gaan we natuurlijk niet allemaal op de GigaHits zetten.

Maar om de vele gebruikers onder ons die ook een Android apparaat hebben, bekend te maken met interessante 'Apps', hebben we deze keer een selectie van ongeveer 30 opgenomen. Een suggestie van previewer Gerrit van Bohemen tijdens de HCC!vrijwilligersdag. Gerrit was ook bereid om het spits af te bijten. Het is de bedoeling de rubriek Android op elke GigaHits terug te laten komen.

Gebruikersproblemen

De vorige GigaHits (2012-3) vertoonde het euvel dat deze bij veel gebruikers erg langzaam of soms niet opstartte.

Het helemaal niet opstarten kwam meestal doordat Javascript in de browser uit stond. Dat moet voor de GigaHits echt aan staan!

Daarnaast bleek op veel systemen het erg lang te duren voordat het openingsscherm van de GigaHits helemaal klaar was. Afhankelijk van de type browser kon het wel tot vijf minuten duren.

We hebben de oorzaak kunnen achterhalen. Enerzijds was dat het grote aantal programma's die we de laatste tijd op de GigaHits zetten. En dat willen we graag blijven doen. Anderzijds veroorzaakten de icons in de menu-tree voor veel tijdverlies bij het inlezen.

Voor elk probleem is ook een oplossing. We gaan dit in de nabije toekomst aanpakken.

Eigenlijk hebben we de Apps niet op de GigaHits staan. Want de bijbehorende '.apk'-bestanden worden in Android automatisch gedownload en geïnstalleerd via de 'Play Store'. Wat we wel in de preview hebben opgenomen is een link naar de betreffende 'App' in de 'Play Store'. Android-gebruikers weten dat je daar een 'Install'-knop hebt.

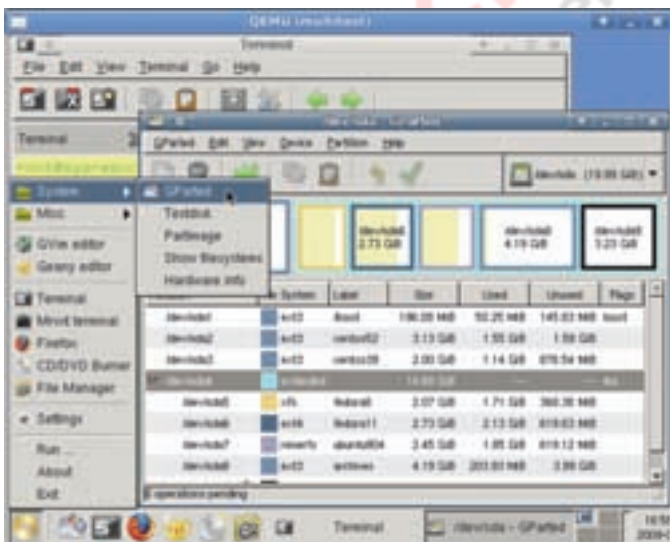
Je kunt vanaf de webpagina van de 'Play Store' een 'App' op het gewenste Android-apparaat installeren. Als je meerdere Android-apparaten hebt, dan moet je deze wel bij Google aanmelden met hetzelfde Gmail-account.

SystemRescueCD

Zeker nu we allemaal gaan proberen Windows 8 of Ubuntu 2012-4 te installeren, kan er behoefte ontstaan om je systeempartities opnieuw in te delen, of misschien zelfs te redden wat er te redden valt als je kans zag om het systeem om zeep te helpen.

Op GigaHits 2012-4 hebben we daarom de SystemRescueCD 3.0.0 opgenomen. Deze kwam net een dag voordat deze GigaHits naar de perserij ging uit.

Uiteraard is de GigaHits bootable met de SystemRescueCD. Je hoeft dus niet eerst een CD te branden met het systeem dat misschien niet meer werkt....>)). En de SystemRescueCD hoeft ook niet geïnstalleerd te worden.

Colofon

De SoftwareBus is het officiële periodiek van de Vereniging CompUsers, maar ook beschikbaar voor HCC-leden en niet-leden. Het blad verschijnt zes keer per jaar. Elk nummer gaat vergezeld van de GigaHits, een DVD-ROM met speciaal geselecteerde software. Uitgever: ProgrammaTheek BV.

Artikelen

De SoftwareBus komt tot stand uit bijdragen door onze leden voor onze leden. Daarnaast heeft CompUsers samenwerkingsverbanden met een aantal uitgevers van computerbladen. Auteurs voor de SoftwareBus geven impliciet toestemming voor het in het kader van deze samenwerking doorplaatsen van hun artikelen in deze bladen. Uiteraard zal dit gebeuren met vermelding van auteur en bron. Vanzelfsprekend komen eventuele vergoedingen voor deze doorplaatsingen ten gunste van de auteur(s). Als u als auteur hiertegen bezwaar hebt, dan willen we nog steeds graag uw bijdragen voor de SoftwareBus ontvangen. Geef uw standpunt in dezen door aan de redactie; het wordt uiteraard gerespecteerd. We hopen natuurlijk dat alle auteurs willen bijdragen aan deze vorm van samenwerking.

Abonnementen

Abonnementen kosten CompUsers- en HCC-leden € 15/jaar. Voor adressen buiten Nederland: € 21,- per jaar in de EU en € 27,- in alle andere landen. Niet-leden betalen € 9,- per jaar meer. Losse nummers: € 5,-. Abonneren en bestellen: www.compusers.nl/eshop. Voor visueel gehandicapte abonnees is gratis een elektronische versie beschikbaar; deze mag niet verder verspreid worden; aanvragen: redactie@compusers.nl.

Een abonnement wordt automatisch met een jaar verlengd, tenzij ten minste drie maanden van tevoren opgezegd bij: abbonementen@compusers.nl.

N.B.: De abonnementenadministratie is niet gekoppeld aan de HCC-administratie. Als de abonnee inmiddels geen HCC- of CompUserslid meer is, geldt voor de verlenging de niet-ledenprijs.

Betaling

Liefst per automatische incasso. Bij een andere wijze van betaling wordt € 2,50 extra berekend.

ING-bankrek.nr.: 206202
IBAN: NL13 INGB 0000 206202
BIC: INGBNL2A

Adresmutaties

CompUsersleden: naar abbonementen@compusers.nl.
HCC-leden: ga naar www.hcc.nl/contact en volg de aanwijzingen.
Voor overigen: mail het oude en nieuwe adres aan: abbonementen@compusers.nl.

Advertenties

Informeer bij de redactie: redactie@compusers.nl.

Redactie

René Suiker, hoofdredacteur
Rob de Waal Malefijt, eindredacteur
Ger Stok, coördinator
Ernst Roelofs, auteur

NB: er zijn nog vacatures bij de redactie. Interesse? Mail naar de redactie.

Opmaak: DTP-team CompUsers

Henk van Andel
Henk Heslinga
Dennis van Hoof
Harry van Mosseveld
Ger Stok
Rob de Waal Malefijt

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem
Ontwerp opmaak: Okker, Reclame Veenendaal
Ontwerp omslag: FIR&E, Wageningen

● GIMP 2.8 ●

Wessel Sijl

Spectaculaire upgrade: de grootste verbetering zit vooral onderhuids: GIMP 2.8 heeft een totaal andere 'machine' dan zijn voorgaande versies.

Dat alles leidt uiteindelijk tot fraaiere en verfijndere fotobewerking.

In de SoftwareBus is in de afgelopen jaren diverse malen aandacht besteed aan het fraaie en gratis te downloaden fotobewerkingsprogramma GIMP. Meestal ging dat over nieuwe features, die met nieuwe versies werden geïntroduceerd. Onlangs is een geheel nieuwe versie gelanceerd: GIMP 2.8. In deze nieuwe versie is, naast een reeks verbeteringen en uitbreidingen, een lang gekoesterde wens van velen vervuld: er kan nu worden gewerkt in een single-windowmodus!

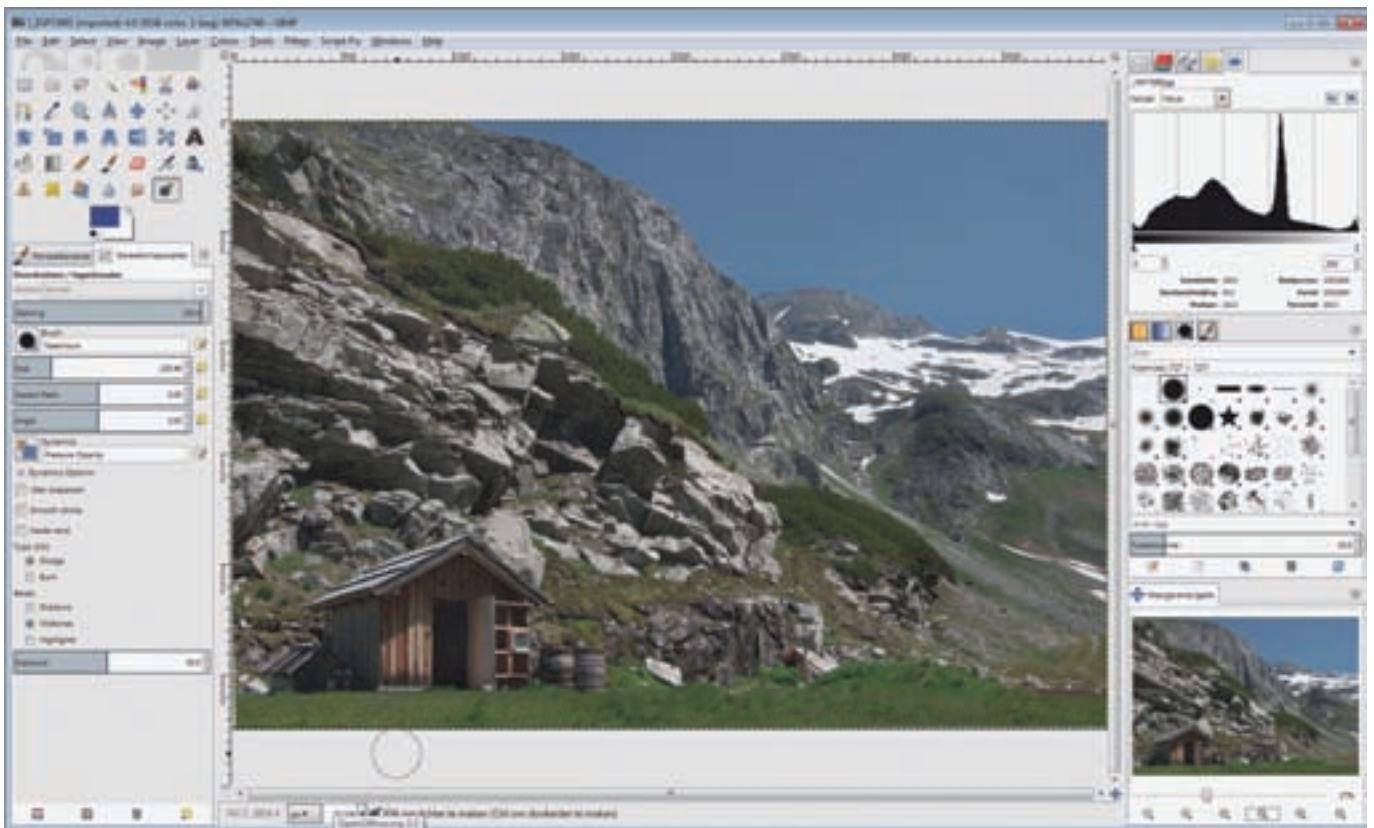
Single-windowmodus

GIMP week af van vele andere, betaalde en gratis, evenknieën, nl. door de opzet van een reeks losse vensters.

Hierin schuilt een doordacht stukje logica: in de multi-windowmodus kunnen alle schermen, ook specifieke schermen die je kunt oproepen uit het menu koppelbare dialoogvensters of dockable dialogs (onderdeel van het voornoemde rolmenu Vensters of Windows), in de gewenste lay-out worden samengesteld, om daarna over te schakelen naar de single-windowmodus.

Na installatie van GIMP 2.8 is het dus handig om eerst te bepalen welke vensters je bij elkaar wilt hebben, om daarna over te schakelen naar de single-windowmodus. De door je zelf samengestelde 'ideale' lay-out is hiermee een feit: fraai en strak geordend in een gecombineerd scherm.

Hieronder een voorbeeld van een zelf samengestelde single-windowmodus.

Ondanks het feit dat de losse vensters naar ieders wens konden worden samengesteld en slim gebundeld, koesterden toch veel gebruikers de wens van een opbouw van alle opties in een gecombineerd venster.

Maar er zijn ook GIMP-gebruikers die de voorkeur geven aan het als vanouds werken met losse vensters, juist vanwege de flexibiliteit.

De makers van GIMP zijn er met de versie 2.8 in geslaagd om beide typen gebruikers tegemoet te komen. Beide opties zijn mogelijk, en met een muisklik kan worden geschakeld tussen de aloude multi-windowmodus en de nieuwe single-windowmodus. De keuze kan worden gemaakt in het uitrolmenu Vensters of Windows.

Bij het installeren van GIMP 2.8 verschijnt de multi-windowmodus. Daarna kan de keuze worden gemaakt voor de single-

Meervoudige kolommen

GIMP 2.8 gaat verder met de mogelijkheden voor het samenstellen van een scherm lay-out naar eigen wens. De voornoemde koppelbare dialoogvensters kunnen ook als kolommen aan elkaar worden verbonden. Om zo'n nieuwe kolom te maken, sleept u een koppelbaar dialoogvenster op de verticale randen van van een ander dialoogvenster. Dit is vooral een aantrekkelijke functie voor gebruikers van twee monitoren, waar op het ene scherm een grote lay-out van gekoppelde dialoogvensters – dus de meest voorkomende tools – kan worden samengesteld, en alle andere vensters (met name de te bewerken foto) op het andere beeldscherm. Op de volgende pagina zie je een voorbeeld van een zelf samengestelde kolom, bestaande uit drie dialoogvensters.

Cage Transform Tool

Als laatste nieuwe verrassing noem ik de Cage Transform Tool. Hiermee kan met enkele muisklikken een deel van de foto naar wens worden vervormd of vergroot. Vergelijk de onderstaande foto's, waarbij een der scheepsjongens van Bontekoe met behulp van deze tool in enkele muisklikken is veranderd tot een jukkende Pinokkio, met de spreekwoordelijke lange neus.

Opslaan en exporteren

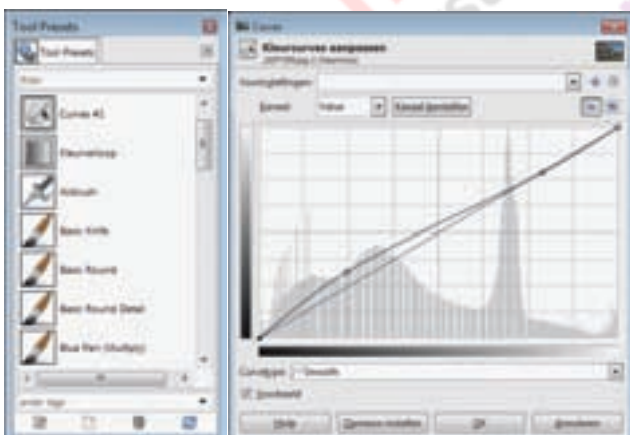
Een grote verandering is, dat het opslaan en exporteren van foto's gescheiden is. Dat is even wennen.

Met de functies Opslaan of Opslaan als kan een beeld alleen worden opgeslagen in het XCF-formaat (een eigen GIMP-formaat, dat in staat is om allerlei informatie over de afbeelding en de bewerkingen op te slaan). Om de afbeelding op te slaan in een ander bestandsformaat, bijvoorbeeld TIF of JPG, moet de optie Exporteren worden gebruikt. Deze specifieke aanpak voorkomt de soms hinderlijke waarschuwingen voor verlies van beeldkwaliteit bij het opslaan van niet-gelaagde formaten. In de praktijk werkt dit prima, en het went snel.

Tool Presets

Een andere interessante verbetering is dat instellingen van gereedschappen en andere functies kunnen worden opgeslagen onder een naam; daarmee verkrijgt je een preset. Deze presets zijn zichtbaar in het dialoogscherm Tool Presets. Dit scherm kan worden opgeroepen via het uitrolmenu Windows of Vensters.

Het is zelfs mogelijk om van eenzelfde tool of functie méér presets op te slaan, en die te voorzien van een label. Dat kan bijvoorbeeld handig zijn bij instellingen van de curve (die normaliter oneindig veel keuzemogelijkheden biedt; de presets en tools maken het dan makkelijker om een zelf gevonden en goed werkende instelling snel op te roepen en toe te passen). Hieronder een voorbeeld van een zelf samengestelde preset van de curve, en het dialoogvenster Tool Presets.

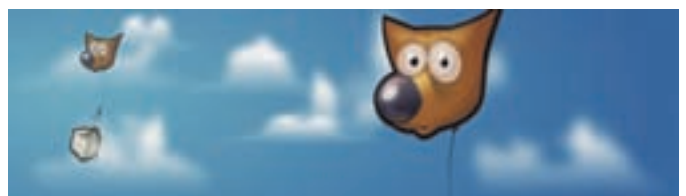
Andere verbeteringen

Deze opsomming behandelt de meest opvallende verbeteringen en veranderingen, maar er zijn tal van andere, grote en minder opvallende, vernieuwingen.

Ik noem er nog één: speciale settings voor gebruik op tablets.

Meer weten?

Kijk op de website van de GIMP: www.gimp.org. Of beter nog, download en installeer het en ga er mee aan de slag.

Voor u gelezen

Firefox voor Android-tablets

Eind augustus heeft Mozilla versie 15 van Firefox uitgebracht. Daarmee is de nieuwste versie ook weer voor Android-tablets beschikbaar. De vorige Android-versie van Firefox was alleen geschikt voor telefoons. De laatste versie van Firefox kan worden gedownload uit de Google Play Store.

Veel verbeteringen

In deze versie is een groot aantal verbeteringen doorgevoerd ten opzichte van de vorige (tablet)versie.

Een van de belangrijkste verbeteringen is dat Firefox nu duidelijk sneller is geworden. De vorige versie startte heel traag op en was in het gebruik ook niet altijd even snel. Daar is nu niets meer van te merken.

De zoekfunctie in de adres/zoekbalk is verbeterd. Er worden suggesties weergegeven uit de favorieten en geschiedenis. Ook is het mogelijk om rechtstreeks te zoeken met Google en in Wikipedia. Tijdens het typen kunnen al suggesties van Google gegeven worden. Die laatste functie is overigens een optie die standaard uit staat.

Flash-support was in versie 14 al beschikbaar, maar nu dus ook voor tablets.

In het menu is een optie opgenomen om de desktopsite op te vragen in plaats van de mobiele site. Voor tablets is dat zeker handig. Overigens werkt deze optie niet op iedere site goed. Er is overigens een add-on beschikbaar die wat meer mogelijkheden biedt.

Andere verbeteringen zijn een mogelijkheid om favorieten en geschiedenis te importeren uit de standaard browser en de mogelijkheid om specifieke privégegevens te verwijderen. Ook kan nu in Firefox binnen een pagina gezocht worden.

Naast deze punten is er een groot aantal andere verbeteringen en bugfixes toegepast in deze versie.

Firefox probeert het typewerk zo veel mogelijk te beperken. De browser opent met een startpagina waarop direct de negen meest bezochte websites (topwebsites) staan en de tabbladen van de vorige sessie. Als je terug wilt naar een site die je vaker bezocht hebt hoeft je dus niets in te typen. Door bovenaan op de adres/zoekbalk te tikken worden drie tabbladen zichtbaar met een lijst met topwebsites, bladwijzers en de geschiedenis. Op basis van de tekst die je in de adresbalk invoert worden sugges-

ties gegeven uit de browsergeschiedenis. Ook kan vanuit de adresbalk rechtstreeks gezocht worden met Google en in Wikipedia.

Firefox toont de openstaande tabbladen in een verticale balk aan de linkerkant van het scherm. De tabbladen kunnen gesloten worden door ze uit de balk te 'vegen'. De balk kan verborgen worden en weer zichtbaar gemaakt met een knop linksboven. Ik vind dit overigens geen verbetering. In de vorige versie kon je de tabbladen verbergen en zichtbaar maken door te vegen.

Voor wie ook op zijn desktop of laptop gebruik maakt van Firefox is er de mogelijkheid om favorieten, geschiedenis en wachtwoorden te synchroniseren met de tablet of de telefoon.

Een ander voordeel van Firefox dat we kennen van de desktopversie is de mogelijkheid om de browser uit te breiden met add-ons. Op dit moment is het aantal add-ons voor de Android-versie nog beperkt. Ik verwacht dat het aantal add-ons snel zal toenemen. De eerste add-on die ik heb geïnstalleerd is Adblock Plus. Net als op de desktopversie verbergt deze add-on op veel sites de advertenties. Dit geeft een rustiger beeld en er is meer ruimte voor de hoofdstekst.

Via de menuknop rechtsboven kan onder andere de pagina als pdf opgeslagen worden en kunnen instellingen worden gewijzigd.

Er zijn een aantal privacy- en beveiligingsinstellingen mogelijk, waaronder het wissen van privégegevens, in- of uitschakelen van cookies, en het gebruik van (hoofd)wachtwoorden. Ook kan ingesteld worden hoe plug-ins worden behandeld. Er kan gekozen worden tussen ingeschakeld, uitgeschakeld, of tikken voor afspelen. Bij die laatste optie worden flash-video's pas afgespeeld nadat er op getikt wordt.

De Android-versie van Firefox heeft een grote inhaalslag gemaakt en de prestaties zijn nu vergelijkbaar met of beter dan die van de concurrentie. De keuze voor een browser is grotendeels afhankelijk van persoonlijke voorkeur voor de mogelijkheden van een browser. Je kan er het beste een aantal installeren en kijken welke het beste bevalt.

Hulp gezocht

Netwerkprobleem

Waarschijnlijk weten jullie het wel, ik verdien mijn boterham in de ICT. Ik heb daar al eens uitleg over gegeven, over wat ik zoal doe. En als je in de ICT werkzaam bent, dan ben je voor je familie en kennissen al gauw de nerd die alle problemen met computers, netwerken, randapparatuur en zelfs andere elektronica natuurlijk met een simpele handeling oplost. De praktijk is weerbarstiger. Ik werk met computers, maar dan op een heel andere manier dan dat. Ik heb ook een aantal computer gerelateerde hobby's, maar die zijn toch ook niet zo technisch.

En nu heb ik weer eens een probleem met de computer, waarbij zelfs het HCC forum niet direct een bruikbare oplossing biedt. Maar gelukkig hebben we een lezersschare, waarbinnen misschien wel iemand zit, die deze uitdaging oppakt.

We hebben thuis een modem/router van UPC, die zowel draadloos als bedraad een netwerk in stand houdt. De UPC-box (Cisco) staat in de woonkamer. In de hal staat een switch, die geen ander doel (meer) heeft dan het signaal naar boven sturen. Op de eerste verdieping staat een nieuwe switch, om het netwerk naar de kamers van de kinderen te leiden. Verder loopt er vanuit de switch een kabel naar boven, alwaar ik ook nog een kantoor heb. Naast de UPC-box staat nog een media-player. In de bijkeuken een (draadloze) netwerkprinter. Op mijn kantoor staat ook nog een netwerkschijf. In de woonkamer of tuin wordt wel eens met een laptop gewerkt of gespeeld, draadloos aan het netwerk gekoppeld. Zo op het oog zitten we allemaal op hetzelfde netwerk, er is maar één router, verder alleen switches. Toch, de kinderen zien mijn netwerkschijf niet, ik zie de netwerkprinter en de media-player niet. Het lijkt erop, dat we op twee verschillende netwerken zitten. Dat is nooit de bedoeling geweest en ten minste nooit bewust zo ingericht. Wat ik wil, is allemaal op één netwerk, zodat iedereen bij de media player, bij de gedeelde printer en bij de netwerkschijf kan. Hoe zorg ik ervoor dat we weer één logisch netwerk hebben?

Wie o wie heeft de juiste aanpak voor ogen, en is in staat mij dit helder te maken? Een artikel in dit medium is leuk, desnoods wil ik het ook nog wel mee helpen schrijven, als ik maar de oplossing krijg (en bij voorkeur begrijp). Alvast mijn dank!

René Suiker

Uw eerste eigengemaakte ePub

Over eBooks en eReaders [3]

Jan den Ouden

**Zelf eBooks maken ... dat is een lastige klus. Of toch niet?
Het lukt al heel behoorlijk met de (gratis) programma's
Calibre en LibreOffice.**

In dit artikel wordt uit de doeken gedaan hoe dat in zijn werk gaat

In dit derde artikel wordt een snelle en gemakkelijke methode beschreven om zelf eBooks te maken (met LibreOffice en Calibre), die zeer behoorlijke resultaten oplevert. Een specifieke eBook-reader is daar niet voor nodig, omdat ePub-bestanden (met de Calibre-viewer) prima te lezen zijn op een pc, tablet en zelfs een smartphone. Vanwege alle type-, plak- en knipwerk is voor het maken van de ePub zelf een pc vrijwel onontbeerlijk.

In de twee voorgaande artikelen heb ik in SWB 2012 -2 een overzicht gegeven van eBooks in het algemeen, de beperkingen van de huidige generatie eReaders en de mogelijkheden op andere apparaten (zoals tablet en pc). In het tweede artikel (SWB 2012 -3) volgde een eerste kennismaking met de alleskunner voor eBooks, het programma Calibre. Om niet in herhalingen te hoeven vallen, raad ik aan die artikelen nog een keer na te lezen. Hopelijk staan ze dit keer wel op de DVD. Tevens vindt u daar de benodigde programma's (allemaal gratis) om zelf aan de slag te gaan.

Twee werelden

In theorie kun je van ieder bestand een ePub maken. Of dat altijd zinvol is, lijkt me een andere discussie, omdat bij sommige formaten de uitgangspunten totaal verschillend zijn. Zo zitten PDF-bestanden zowel grafisch als technisch heel anders in elkaar dan eBooks. PDF's hebben tot doel er op ieder apparaat en besturingssysteem tot in details exact hetzelfde uit te zien en dat is een belangrijke reden, waarom ze in de drukkerswereld zo geliefd zijn. Vrijwel ieder boek wordt via een PDF gedrukt (ook de moderne Print-On-Demand-versies). Maar iedereen die geprobeerd heeft op een 6-inch eReader-scherm een PDF te lezen, weet dat ieder voordeel ook zijn nadeel kent. Nog afgezien van het geheugenbeslag (op CD-niveau), dat voor de meeste eReaders en smartphones gewoon veel te groot is. Daarentegen ligt bij eBooks - en overeenkomstige formaten als Mobi (Kindle) - de nadruk op kleine bestanden en een zo goed mogelijke leesbaarheid op een breed scala aan apparaten met relatief kleine schermjes (veelal 5 tot 7 inch) en lage resoluties. Een ePub zal er daarom in essentie op ieder apparaat anders uitzien dan het origineel, omdat de tekst zich aanpast aan het betreffende scherm en wordt weergegeven met de in de eReader 'ingebakken' opmaak en lettertypes. In dat opzicht bestaat een duidelijke verwantschap met het internet, waar dezelfde boodschap op zowel een smartphone als een 27-inch scherm gelezen moet kunnen worden. Het ePub-format biedt voordelen, maar kent ook nadelen. Zo is het uitstekend geschikt voor publicaties met slechts één kolom en een beperkte opmaak. Terwijl voor een technisch rapport, met meerdere kolommen en hoogwaardige illustraties, PDF beter geschikt is. Afhankelijk van het beoogde gebruik is hier sprake van twee verschillende werelden/doelgroepen en de vraag is in hoeverre je dit moet willen overbruggen. Nog afgezien van de vraag of dit technisch mogelijk is, want hoewel op het internet allerlei betaalde programma's worden aangeboden, die met ronkende

reclame teksten pretenderen een PDF met één klik om te toveren in een foutloze ePub, zijn de resultaten daarvan vaak beroevend en niet veel beter dan de gratis PDF-viewers. Met name bij gescande PDF's en wanneer meerdere kolommen aanwezig zijn. In dat geval blijft weinig anders over dan moeizaam OCR-en en vanuit dit tekstbestand de ePub opnieuw op te maken. Zodat de in de grafische wereld gangbare wijsheid om PDF's niet te converteren en in voorkomende gevallen vanuit het tekstbestand opnieuw te beginnen, zeker hout snijdt. Die beperking geldt overigens op dit moment, omdat naar verwachting over een paar jaar eReaders (net als tablets) zonder problemen ook PDF's op A4-formaat kunnen weergeven. Maar ook dan blijft de behoefte aan leesbaarheid op handzame, kleine mobiele apparaten (zoals smartphones) bestaan.

Benodigheden

Net als een webpagina is een ePub in essentie niet meer dan een gecomprimeerd (gezip) html-bestand (met jpg-illustraties en css-stijlbestanden). U kunt dit zien door een ePub-bestand met 7-zip uit te pakken. Die structuur houdt in dat alle tekst die geen (x)html is, daarnaar omgezet (geconverteerd) moet worden en dat de opmaak losstaat van de tekst als zodanig.

In dit artikel wordt beschreven, hoe je dit vanuit een eigen tekstbestand op een redelijk snelle manier met behoorlijk goede resultaten kunt doen. We maken daarbij gebruik van twee oude bekenden: LibreOffice en Calibre. Beide zijn gratis en voor zover ze al niet op uw computer staan, kunt u ze downloaden of van de DVD kopiëren en installeren. LibreOffice (of het vrijwel identieke OpenOffice) is de gratis tegenhanger van Microsoft Office en voor dit gebruik beter geschikt, omdat:

- u een exemplaar helemaal voor dit gebruik kunt inrichten
- het odt-bestandsformaat beter naar html converteert (dan docx)
- een 'schonere' html-code oplevert (dan MS Word)
- talrijke invoeropties kent
- u zelf allerlei opmaakprofielen kunt samenstellen.

Op internet circuleren verhalen van mensen die hun boek met MS Word, Notepad of Dreamweaver hebben gemaakt, maar de voordelen daarvan zijn mij duister gebleven. Eventueel kunt u de plug-in (voor LibreOffice) Writer2ePub installeren, maar mijn ervaring is dat ik daar nauwelijks gebruik van maak, omdat Calibre meer sturingsmogelijkheden biedt en de 'finishing touch' beter in een speciale ePub-editor als Sigil kan plaatsvinden.

Basistekst

Laadt de betreffende basistekst (als ODT-bestand) in LibreOffice en controleer deze op typefouten, verkeerde meervouds- en werkwoordvormen en ongelukkige formuleringen, en haal alles nog een keer door de spellingcontrole. Controleer vervolgens de tekst op strijdigheden met het ePub-formaat, zoals:

- indeling in kolommen
- tekstomloop bij illustraties
- kop- en voetteksten
- 'automatische' voetnoten
- bijzondere leestekens

Net als tekst op een website, kent het huidige ePub-formaat slechts één kolom en geen vaste paginalengte en zijn de opmaakmogelijkheden beperkt (vet, cursief, lettergrootte, lettertype met/zonder schreef, sub/superscript, inspringen, uitlijnen).

Dit is wat de huidige generatie eReader-schermen aankunnen, maar dat zal de komende jaren veranderen. Want hoewel de huidige 6-inch eInk-schermen maar 16 grijsstinten weergeven, komen er binnenkort eReaders op de markt met 7-inch schermen die ook kleur kunnen aankunnen. De tendens is naar groter en meer en bovendien worden veel ePubs op een tablet of pc gelezen, dus een beperkte kleuropmaak is zeker aan te bevelen. Druk het bestand af en laat iemand anders het nog een keer doorlezen. U zult verbaasd zijn over hoeveel er nog is blijven hangen. Maak een map (folder) aan voor het ePub-bestand en schrijf het gecorrigeerde bestand daarin weg in ODT-formaat. Dit is de gecorrigeerde basistekst, waar u altijd op terug kunt vallen.

HTML-codering

Schrijf vervolgens de gecorrigeerde basistekst weg als html-bestand. Mogelijk krijgt u een mededeling dat sommige opmaakmerken verloren zullen gaan en klik dan op 'Handhaaf huidige formaat' + 'OK'.

Een kenmerkend verschil tussen een tekstbestand en html-code is dat u bij de eerste geheel vrij bent in de keuze van opmaak, lettertype, e.d., en deze (mits bij de ontvanger geïnstalleerd) ook zo getoond worden. Terwijl u bij html-code gebonden bent aan de daarvoor geldende regels, waarbij lettertype, -grootte en regelindeling in essentie door het weergaveapparaat (en niet door u) worden bepaald.

HTML-codering

- Paragrafen

Klik het zgn. 'onderwaterscherm' aan (¶ rechtsboven, naast de reddingsboei) en op het scherm krijgt u alle gewoonlijk niet-zichtbare opmaaktekens te zien.

Begin met te controleren of achter iedere kop een ¶ (paragraaf-teken) staat en of iedere paragraaf eindigt met dit teken.

Wees terughoudend met zgn. 'harde' regelbeëindigingen, omdat de tekst straks dynamisch opgemaakt wordt en u niet weet voor welke regelbreedte dat zal zijn.

Zet standaard 'links uitlijnen' aan, omdat in veel eReaders 'uitvullen' is voorgeprogrammeerd en dit door het ontbreken van Nederlandse afbreekroutines vaak lelijke 'gaten' in de tekst geeft. Hetzelfde geldt voor 'inspringen' aan het begin van een paragraaf.

- Leestekens

Controleer op overbodige spaties, afbreekstreepjes en de weergave van bijzondere leestekens en vervang deze bij twijfel via 'Invoegen > Speciale tekens' (of door het betreffende ascii-teken). Kortom, zorg voor 'schone' tekst, zonder onduidelijkheden of afwijkende coderingen (zoals met name in MS Word nogal eens voorkomt).

- Koppen

De volgende stap is een voor html herkenbare indeling te maken, met hoofdstukken (en paragrafen), waaruit (net als op een website) een inhoudsopgave (TableOfContents = TOC) met 'sprongadressen' kan worden gegenereerd. Dat gebeurt via zgn. 'headings' (koppen), die onder 'Stijlen' (linksboven) al zijn voorgeprogrammeerd. Gebruikelijk zijn zes 'koppen' (headings), waarbij 'kop1' gebruikt wordt voor de hoofdtitel van de uitgave, 'kop2' voor hoofdstuktitels en 'kop3' voor paragrafen.

In LibreOffice kunt u vrij eenvoudig eigen opmaakprofielen voor allerlei tekstonderdelen samenstellen (zie hiervoor de Help-functie) en daarmee uw publicatie qua opmaak een eigen karakter geven. Denk daarbij echter aan de beperkingen van eReaders en handhaaf in ieder geval de gebruikelijke hiërarchie van lettergrootte (de zes koppen) en een grootte voor de basistekst (basefont) van 12 pt.

- Tabellen

Omdat niet bekend is op welke scherm breedte de tabel zal worden weergegeven, is het belangrijk om 'vaste' instellingen te vermijden.

Plaats de cursor in een cel van de tabel, klik rechts, selecteer 'Tabel' en vul bij breedte 'relatief' en 100% in. De tabel wordt dan op de volledig beschikbare scherm breedte weergegeven. Een grafisch elegantere oplossing is een scherm breedte op 90% te stellen in combinatie met 'centreren', zodat de tabel links en rechts wat witruimte krijgt. Doe hetzelfde voor onderverdelingen (in % van de breedte) en daarna kunt u de tabel verder vormgeven (kaders, achtergronden, enz.).

- Illustraties

Vanwege de geringe eisen is hiervoor in principe ieder fotobewerkingsprogramma geschikt. Wel handig is de mogelijkheid om in lagen te kunnen werken, zodat tekst en illustraties onafhankelijk van elkaar bewerkt kunnen worden. Sla alle tussenstadia in een verliesvrij formaat op en alleen het uiteindelijk te gebruiken bestand als jpg-bestand (1 laag, 72 of 96 dpi, kwaliteit 100%, standaard RGB-kleurprofiel).

Uitgaande van de huidige schermresolutie van eReaders bedragen de maximale afmetingen (bxh) 600x800 pixels (bij 72 of 96 dpi). Groter wordt bij het inlezen omlaag gerekend en geeft alleen maar vertraging. Kleiner kan natuurlijk ook, maar let er dan op dat u 'centreren' aanzet (omdat het anders 'geen gezicht' is).

Het lijkt voor de hand liggend om van meet af aan van deze afmetingen en resolutie uit te gaan. Maar wat, wanneer een tijdschrift (zoals SoftwareBus) om illustraties vraagt, want een drukker kan weinig met zo'n 'postzegel' van circa 50x67 mm (bij 300 dpi).

Begin daarom met een formaat van 2400x3200 px (ca. 200x268 mm bij 300 dpi) en verklein eerst de definitieve versie naar max. 600x800 px en plaats deze in de betreffende ePub-folder. U plaatst vervolgens de illustratie in het html-bestand, door de cursor op de bestemde plaats te plaatsen en dan 'Invoegen > Van bestand' te selecteren.

De ontwikkelingen staan echter niet stil en de nieuwe Kindle-eReader (leest geen ePubs) heeft al een iets groter scherm en om die reden raadt Amazon voor illustraties in nieuwe uitgaven een iets groter formaat aan (750x1000 px). De tendens is duidelijk en één van de uitdagingen van het komende nieuwe ePub-format zal zijn hoe je illustraties op zowel kleine als grote schermen kunt weergeven.

- Cover (titel-illustratie)

Een ePub is pas af met een schermvullende titel-illustratie in kleur, met daarop de titel (en eventueel de subtitel) van de uitgave, de auteur (en eventueel de uitgever). Deze 'cover' wordt door ePub in een aparte map opgeslagen en (samen met meta-gegevens) in elektronische overzichtsbibliotheken en op websites weergegeven.

Aangeraden wordt om deze meta-gegevens nogmaals op de eerste daadwerkelijke pagina van de uitgave te plaatsen (direct vóór de inhoudsopgave), zodat ze onderdeel van de tekst vormen. U kunt dat Calibre automatisch laten doen, maar handmatig heeft u meer greep op de opmaak.

Converteer naar ePub

Schrijf het gecorrigeerde html-bestand weg en importeer het in Calibre, vul de meta-gegevens in en klik op 'Converteren'. In het dan verschijnende scherm kunt u allerlei zaken gedetailleerd naar uw hand zetten, maar begin met de standaardwaarden. Rechts bovenaan kunt u het uitvoerformaat kiezen (ePub). Links van boven naar beneden heeft u de volgende keuzemogelijkheden:

- Invoer (beschikbare invoerformaten)
- Metadata (bijwerken/corrigeren)
- Uiterlijk en gedrag
- Heuristische verwerking
- Pagina-instellingen
- Structuurdetectie
- Inhoudsopgave
- Zoeken & Vervangen
- Gekozen invoerformaat
- Gekozen uitvoer (ePub)
- Foutopsporing

Kies 'Output ePub' en controleer de Metadata. Zet onder 'Uiterlijk en gedrag' Tekstuitlijning op 'Links uitlijnen' en vink eventueel 'Tabellen naar regels omzetten' aan. Bij alle keuzemogelijkheden verschijnt onder de cursor een uitgebreide helptekst. Bij 'Pagina-instellingen' kunt u eventueel het uitvoerprofiel aan uw eigen eReader aanpassen en bij 'EPUB-uitvoer': 'Niet splitsen bij nieuwe pagina' en 'Geen standaard omslagafbeelding' aanvinken. De rest zou ik voorlopig zo laten staan (maar het kan geen kwaad wat te experimenteren).

Klik op 'OK' en enkele seconden later is uw eerste eigengemaakte ePub beschikbaar, die u in de in de viewer van Calibre kunt bekijken. Mocht e.e.a. nog niet bevallen, ga dan terug naar het html-bestand, corrigeer en converteer opnieuw.

Een andere mogelijkheid is de publicatie te laden in de specifieke ePub-editor Sigil, waarin u alles tot in detail kunt regelen. Maar die is wel wat complexer en vraagt enige kennis van CSS- en html-code en is onderwerp voor het volgende (vierde) artikel, waar de puristen onder ons aan bod komen.

Benodigde programma's

Om zelf ePubs te kunnen maken, lezen, beheren, corrigeren en converteren kunnen de volgende programma's worden gebruikt:

- LibreOffice/OpenOffice - tekstbewerker
www.openoffice.org / www.libreoffice.org
- Writer2ePub - plug-in for LO/OO
<http://lukesblog.it/ebooks/ebook-tools/writer2epub/>
- Calibre - eBook-beheer en reader
www.calibre-ebook.com
- Sigil - wysiwyg ePub editor
<http://code.google.com/p/sigil/>
- EpubCheck - controleert ePub
<http://code.google.com/p/epubcheck/>

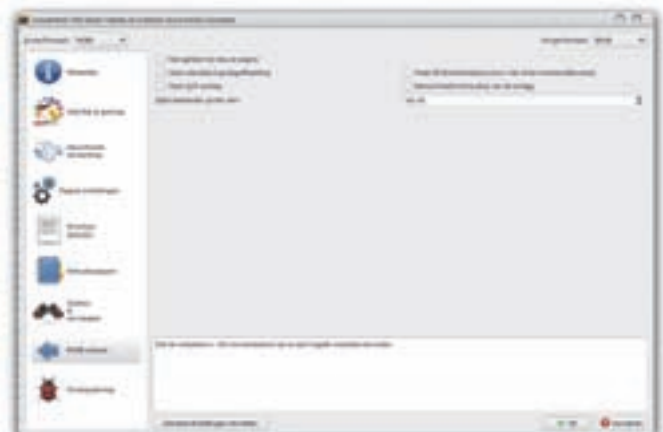
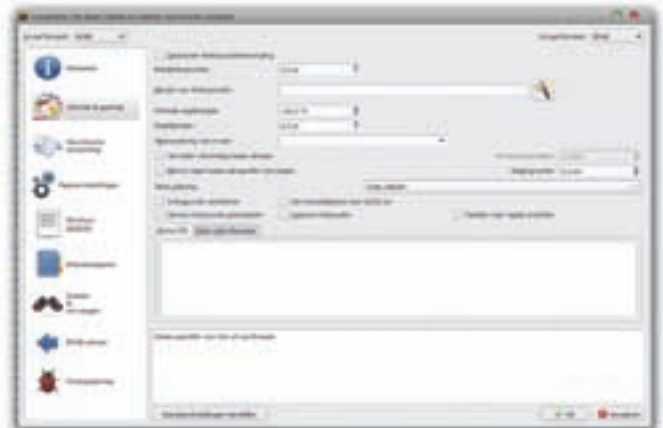
Deze staan ook op de DVD, maar voor de meest recente versie en gebruiksaanwijzingen kunt u bovenstaande websites raadplegen. Verder is er nog een foto-editor nodig voor het aanpassen van illustraties aan het ePub-formaat en voor het maken van titel-illustraties. Gezien de geringe eisen is hiervoor vrijwel iedere editor bruikbaar. Liefst met de mogelijkheid om in lagen te werken) Beheer, conversie, enzovoort, kan het beste op de pc plaatsvinden.

De door Amazon.com verkochte Kindle-reader leest geen ePubs.

Bezitters van deze reader kunnen met Calibre de ePub converteren naar het Kindle (mobi-)formaat.

De verschillen tussen beide formats zijn klein, zodat dit meestal probleemloos verloopt.

Let er wel op dat er inmiddels verschillende mobi/Kindle-formaten bestaan en kies in Calibre de bij uw reader behorende variant.

Van boven naar beneden:
Metadata; Uiterlijk gedrag; Pagina instellingen; e-Pub uitvoer

De volgende keer: De 'finishing touch' voor fijnproevers: het werken met Sigil, de specifieke ePub-editor.

● Stop power in je netwerk ●

Henk van Andel

LAN-kabels zijn lastig. Wi-Fi komt niet altijd in alle hoeken van het huis. Maar de zogenoemde powerline-adapters zijn nu volwassen en kunnen bijna altijd met succes ingezet worden.

In het geval dat de aanleg van kabels op problemen stuit om bijvoorbeeld je smart-tv van internet te voorzien kun je powerline adapters inzetten om de verbinding tot stand te brengen zonder gebruikmaking van (lange) kabels of Wi-Fi. We hebben de adapters van enkele fabrikanten in de praktijk aan de tand gevoeld, en hebben kunnen vaststellen dat ze in de praktijk gemakkelijk in de omgang zijn en er goed mee te werken is.

Snelheid en standaarden

Powerline-adapters in plaats van LAN-kabels zijn al heel lang op de markt. Maar een doorbraak liet lang op zich wachten. De adapters waren te traag of bleken helemaal niet te werken. En adapters van verschillende merken mixen was bijna onmogelijk, omdat ze niet met elkaar konden 'praten'.

Sedert begin 2010 is daar verbetering in gekomen door de invoering van de HomePlug AV en IEEE 1901 standaarden. HomePlug AV is de basis voor IEEE 1901, dus met een HomePlugAV-adaptor zit je goed. De verschillende merken kunnen met elkaar communiceren.

De snelheden die bij deze standaarden horen zijn 200 Mbps en 500 Mbps. Dit zijn theoretische waarden, maar in de praktijk is het meestal ruim voldoende om video vanaf je netwerk-schijf of pc naar de tv te streamen.

Er is inmiddels ook een opvolger in de maak, de Homeplug AV2 standaard. Naar verwachting schroeft die de snelheden op tot 1000 Mbps (Gigabit). Wanneer deze vrijgegeven wordt en de apparaten op de markt komen, is onbekend.

Vroeger kon je powerline-adapters kopen van 14 en 85 Mbps. Die zijn lange tijd in de uitverkoop geweest. Afbljven! Ze communiceren vaak niet met elkaar en de snelheid is vaak te laag om blij van te kunnen worden.

Veiligheid

De signalen kunnen honderden meters ver reiken. En in tegenstelling tot wat vaak beweerd wordt, is de stroommeter geen

belemmering voor de signalen. In principe kunnen ook de buizen de signalen van powerline-adapters oppikken. Maar daar blijft het dan ook bij. Want de signalen zijn beveiligd met een sterk 128-bits AES versleuteling.

Natuurlijk wil je wel dat de adapters in je huis met elkaar communiceren. Meestal worden de adapters verkocht in sets van twee, waarvan de beveiligingssleutels al op elkaar zijn afgestemd. Echt plug-and-play dus. Als je meerdere adapters van hetzelfde of een ander merk wilt toevoegen, dan zijn er diverse mogelijkheden om de sleutels op elkaar af te stemmen. Het gemakkelijkst is om op de knopjes op de adapters kort te drukken binnen enkele seconden nadat deze in het stopcontact zijn gestoken. Net zoals WPS bij Wi-Fi routers. Maar meestal is er ook een programma beschikbaar waar de sleutels mee ingegeven kunnen worden.

Uitvoeringen

Powerline-adapters zijn er in vele uitvoeringen. De basis is een kastje met stekker om in het stopcontact te steken en een uitgang voor een LAN-kabel.

De LAN-poorten kunnen 100 Mbps of 1000 Mbps (Gigabit) zijn. Meestal is het Gigabit. Een 100 Mbps poort achter een Homeplug AV 500 adapter lijkt een bottleneck te zijn, maar gezien de snelheden die in de praktijk gehaald worden valt dat wel mee. Bovendien kan een deel van de bandbreedte in een powerline-netwerk door andere gebruikers worden benut.

Veel adapters zijn voorzien van een soort doorvoerstopcontact. Je verliest dan niet meteen een stopcontact in huis. Dit leidt natuurlijk tot de gedachte om deze uitgang te schakelen via het netwerk, zoals onder andere AVM (de fabrikant van onder andere de FRITZ!Box modems) op de markt bracht.

Er zijn ook uitvoeringen met meerdere LAN-poorten en een ingebouwde LAN-switch. Het bekendst is Devolo met zijn AV-Triple+, waar we in dit artikel op terug komen. Het voordeel is, dat je dan meteen verschillende apparaten in het netwerk kunt opnemen zonder er een extra LAN-switch achter te moeten plaatsen.

Een alternatief is het inbouwen van een WLAN-accesspoint. Er zijn enkele fabrikanten die dit op de markt brengen, zoals Devolo.

Devolo heeft duidelijk het breedste scala aan powerline-adapters. Er is ook een adapter met een USB-uitgang, om bijvoorbeeld een printer of USB-schijf aan te sluiten. Devolo noemt dat een USB-extender. Let op, de andere kant wordt via LAN van gegevens voorzien.

Koppelen fases?

Een powerline-adaptor zet een hoogfrequent signaal (2-68 Mhz) op de stroomleiding. Dit moet dan binnen redelijke afstanden op te vangen zijn.

Maar ons electriciteitsnet kent 3 fasen, die ieder een eigen galvanisch netwerk hebben. Fasen met elkaar verbinden betekent kortsluiting van de eerste orde (400 volt spanningsverschil). In een gebouw worden vaak alle drie de fasen gebruikt. Moet je nu voor elke fase een apart powerline-adapternetwerk aanleggen?

Zo heet wordt de soep in de regel niet gegeten. Het hoogfrequente signaal van de adapters veroorzaakt namelijk nogal wat 'overspraak', vooral als de fasen een stukje parallel lopen. Als dit onvoldoende is, kan altijd nog een fasekoppelaar geïnstalleerd worden. Dit moet je overigens aan de vakman overlaten.

Praktijkervaring

We wilden eens nagaan hoe de powerlan-adapters in de praktijk werken. Hiervoor hebben we de volgende apparaten gebruikt:

- Devolo dLAN 500 AVTriple+
Een set met een adapter met één LAN-poort om het netwerk te voeden vanaf je modem/router en een adapter met drie LAN-poorten en ingebouwde switch. Prijs vanaf ca € 130.
- Devolo dLAN 200 AV USB Extender
Een set met één adapter voor LAN en één adapter voor USB. Prijs vanaf ca. € 100
- LogiLink 500 mini adapter
Een set van twee. Prijs ca € 40 (Pollin, Duitsland), maar met 100 Mbps LAN.

Dat waren eigenlijk twee uitersten: een luxe maar dure set van Devolo en een goedkoop setje van LogiLink.

De verwachtingen waren het hoogst gespannen voor de Devolo dLAN 500 AV Triple+. Dus deze werden het eerst aangesloten. Eén adapter in de meterkast en verbonden met een modem/router, de andere in de hal grenzend aan de meterkast; daaraan een laptop met LAN-kabel.

De verwachtingen werden gehonoreerd: het bleek meteen te werken. De verbinding kwam meteen tot stand en de laptop had internet. De bijgeleverde snelinstallatiegids en CD-ROM bleken daarvoor niet nodig, zoals het trouwens ook hoort.

Over de snelheden van de verbindingen valt best het een en ander te zeggen, maar daar komen we later op terug.

De volgende stap was het toevoegen van de LogiLink-adapters en deze via het drukknopje koppelen aan de Devolo-adapters, zodat de beveiligings sleutels gesynchroniseerd worden. Ook dit bleek letterlijk een fluitje van een cent.

Ook de Devolo USB Extender kon op deze wijze heel gemakkelijk toegevoegd worden in het netwerk, zodat er uiteindelijk een netwerk met zes powerline-adapters ontstond.

Software

Alle drie de kits werden geleverd met een CD-ROM met daarop de handleiding in diverse talen en een programma om het netwerk te beheren.

De Devolo software heet COCKPIT. Deze is grafisch mooi uitgevoerd, maar uiteindelijk is de functionaliteit beperkt. Niet méér dan dat de adapter terug is te zetten naar de fabrieksinstellingen, een sleutel is in te voeren en een apparaat te voorzien is van nieuwe firmware. Meer is ook niet nodig.

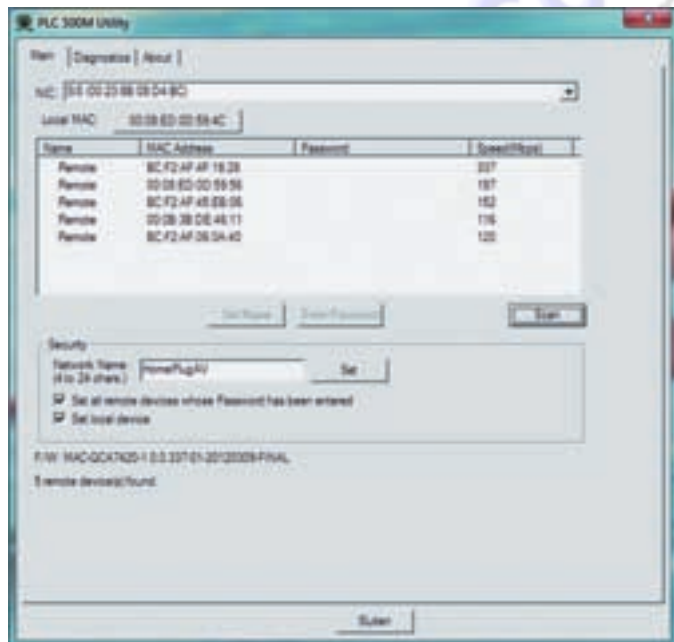

Leuk is de grafische weergave van het netwerk in Cockpit. Ook de adapters van een ander merk worden op simpele wijze weergegeven. De software werkt overigens alleen als de pc op een Devolo adapter wordt aangesloten.

De LogiLink software is grafisch erg simpel van opzet, maar kan in feite meer. Alle aangesloten adapters worden gelijkwaardig behandeld. Het maakt ook niet uit op welke adapter je de pc met de software aansluit. Van alle apparaten wordt het MAC-adres weergegeven, maar je kunt ze ook een naam geven zoals 'router', 'tv', enzovoort. En je kunt alle adapters in het netwerk van een sleutel voorzien. Een nadeel van deze software was, dat deze niet altijd soepel bleek te werken, het kwam nogal eens voor dat informatie niet in beeld kwam. Maar ja, in principe zul je de software nauwelijks of nooit gebruiken.

Stroomverbruik

De meeste adapters verbruiken in bedrijfsstand minder dan 5 Watt. In de slaapstand is het verbruik minder dan 1 Watt. Het stroomverbruik valt dus wel mee.

De adapters van beide merken gingen vrij snel in de slaapstand om stroom te besparen. Jammer, want dan kan de software ze ook niet meer zien. Tijdens de praktijktest was het daarom rennen door het huis om alle adapters wakker te houden.

Overigens is het de vraag of de slaapstand wel zo effectief is. Een apparaat dat aan staat, zal netwerkverkeer veroorzaken en de adapters beletten te gaan slapen. Ook een pc in de slaapstand houdt de adapter wakker. In de sluimerstand (op laptops aanwezig) zal ook de adapter in de slaapstand gaan.

Doorvoerstopcontact handig?

In principe wel, want dan verlies je geen stopcontact, zo is de theorie.

Nu de praktijk. De behuizing van de Devolo dLAN 500 AV Triple+ is zo onhandig groot, dat hij in alle richtingen naastgelegen stopcontacten bedekt en onbruikbaar maakt. Een dubbele wandcontactdoos wordt dus geheel in beslag genomen door de Devolo adapter. Ook al heeft deze een doorvoerstopcontact, toch verlies je een stopcontact. Het heeft alleen voordeel als je de Devolo adapter aansluit op een enkele wandcontactdoos, die overigens nauwelijks nog voorkomt.

Der LogiLink adapters waren zo klein dat ze altijd één stopcontact in beslag namen. Overigens heeft Devolo ook een mini-adapter (zonder doorvoerstopcontact) die ongetwijfeld ook genoeg neemt met de ruimte voor één stopcontact.

En nu de snelheden

In theorie moeten we snelheden tot 500 Mbps kunnen halen. Hoe snel zijn ze in de praktijk?

De Devolo-adapter in de meterkast bleek nauwelijks meer te doen dan 40 Mbps. Dezelfde router naar de Devolo-adapter in het vertrek naast de meterkast bleek een duidelijke winst op te leveren: ca 80 Mbps. De locatie in de meterkast was kennelijk erg ongunstig. En daar kan ik me gezien de uitbundige bedrading, twee WLAN-basisstations en twee DECT-basisstations ook wel iets bij voorstellen.

De LogiLink adapter was tegen deze storende invloeden kennelijk wat beter bestand en kwam in de meterkast op snelheden van ca 80 Mbps, twee keer zo veel als de Devolo adapter dus. De LogiLink in het vertrek naast de meterkast kwam op ca 160 Mbps, dus opnieuw het dubbele van de Devolo adapter.

Op andere locaties in de woning waren geen significante verschillen tussen de twee waarneembaar. De snelheden liepen dan uiteen tussen ongeveer 200 en 350 Mbps.

Hieruit valt misschien te concluderen dat de adapters een hekel hebben aan stoorinvloeden. Maar verder vind ik een snelheid van 200 à 350 Mbps een prima resultaat. Langzamer dan een NAS-disk met Gigabit LAN-poorten, maar meer dan voldoende om de normale toepassingen in huis bij te houden. Misschien moet je de locatie van de NAS-disk niet kiezen nabij heftige storingsbronnen.

Geotagging met software

Henk van Andel

Geotagging houdt in dat je een 'tag' (label/kaartje) ergens aan hangt met geografische informatie.

En dat gaat heel goed samen met digitale fotografie

Je kunt in de 'verborgen' gegevens van een digitale foto de locatie waar de foto is gemaakt, vastleggen. Het leukst is dat als het geheel of min of meer geheel automatisch gebeurt, want dan weet je altijd waar je de foto hebt gemaakt. Hoe doe je dat?

Positie bepalen doe je tegenwoordig met GPS. De bekendste manier om gegevens in een digitale foto op te slaan is EXIF (Exchangeable Image File). De meeste digitale camera's maken daar gebruik van. In het JPG-bestand dat de camera op het SD-kaartje zet, staat naast het beeld, ook een gegevensblok met onder andere datum en tijd.

Dat komt ons verderop van pas, tenzij je een camera hebt met ingebouwde GPS. Maar die zijn er nog weinig en bovendien erg duur. Smartphones hebben meestal GPS ingebouwd waarmee je foto's kunt 'geotaggen'. Leuk om even snel een foto te maken als je iemand tijdens de vakantie in de rimboe van Frankrijk aanrijdt. Maar voor een beetje amateurfotograaf is de kwaliteit van de foto's onder de maat.

Zonder ingebouwde GPS of een add-on voor je camera, is het beste alternatief een losse GPS ontvanger/logger die de positie in het geheugen samen met de tijd opslaat. De tijd kun je vergelijken met de tijd van je opname in je EXIF gegevens van een foto en daar dan de bijbehorende locatie bij zetten. Zorg wel dat de klokken van beide synchroon lopen!

Ik kom even terug op de mobieltjes met ingebouwde GPS. Ook daar gaat het pri-

ma mee. Misschien moet je een programmaatje erin stoppen om de GPS-gegevens samen met de tijd op te slaan en later uit te lezen. Het voordeel van het mobieltje is, dat je het toch bij je hebt.

Zo heb ik zelf eens aan de kust van de Rode Zee in de woestijn voor de locatie van een nieuwe haven gestaan met mijn pocketcamera. Goede kaarten? Ook al zou ik die gehad hebben, ga er maar aan staan zonder 'landmarks' om je positie te bepalen. Ik heb de GPS-coördinaten uit mijn mobieltje op een stukje papier geschreven en wist toen precies waar de foto was gemaakt en kon er uit Google Maps een satellietfoto bij leveren.

Dan nu de software die voor het 'geotaggen' van foto's reuze behulpzaam is. Ik maak hieronder een kleine selectie uit de circa 25 programma's die CompUsers de laatste paar jaar uitbracht op Giga-Hits (de software-DVD die bij het magazine SoftwareBus wordt verzonden). We beperken ons daarbij nu tot Windows programma's.

GeoSetter

Van oorsprong een Duits programma van Friedmann Schmidt, maar ook in het Nederlands beschikbaar. En nu we het toch over Nederlands hebben: het programma kost niets. De auteur stelt wel een gift op prijs, en daar zullen jullie als vrijgevi-ge Nederlanders graag gevolg aan geven als het programma je bevalt. En die kans is heel groot! Met dit programma kun je heel automatisch je positie aan een foto toevoegen aan de hand van de geïntegreerde Google Maps (als je daarop aangeeft

waar de foto is genomen) of een GPS-logger; met behulp van 'tracks' van een GPS-logger kan dat ook automatisch.

Copiks Photomapper

Dit programma heeft een soortgelijke benadering. Je kunt met simpele handelingen geotagging toevoegen aan de EXIF-gegevens in JPG-bestanden. Ook dit programma is freeware en de Scandinavische maker stelt eveneens een donatie op prijs. Photomapper biedt de mogelijkheid om locatiegegevens handmatig in te voeren of uit een log-bestand automatisch toe te voegen.

Locr GPS Photo

Met dit programma kun je eveneens foto's automatisch of handmatig 'geotaggen'. Handmatig via het uploaden van foto's naar locr.com (een gratis account nodig) en op een kaart aangeven waar de foto werd gemaakt. Automatisch via een log-bestand van een smartphone of een GPS-logger en de locr-software.

GPicSync

Dit programma is ook voor Linux en MacOS beschikbaar. Het voegt geodata aan foto's toe aan de hand van een geodata logbestand. Het programma is niet alleen gratis, het is tevens 'Open Source'.

● Het passe-partout ●

Wessel Sijl

Dé finishing touch voor het presenteren van een print. Menig artikel in de SoftwareBus gaat over computertechniek, dan wel over toepassingen met computers. Zo heb ik voor enkele edities geleden een artikel geschreven over fine art printing. Maar wat daarna ?

Een mooie, zorgvuldig geprinte foto of ander kunstwerk verdient meer. Daarom nu een uiteenzetting over het monteren van prints in een zelf gesneden passe-partout en het inlijsten.

Er zijn veel manieren voor het maken van een passe-partout. Op internet zijn tal van tutorials, tips en instructiefilmpjes te raadplegen. Ik hanteer al jaren een methode die me goed bevalt en die ik graag wil delen met anderen.

De benodigdheden

- passe-partoutsnijder (bijvoorbeeld van het merk Maped of Logan)
- hobbymesje
- snijmat
- passe-partoutkarton of museumkarton
- beschermkarton voor de achterzijde (ook wel 'achttertikkarton' genoemd)
- rubberen rol

De keuze van het karton

Passe-partoutkarton heeft een speciale samenstelling, onder meer bedoeld om goed te kunnen snijden. Het is wel of niet zuurvrij verkrijgbaar. Voor kwaliteitswerk en voor lange houdbaarheid is zuurvrij aan te raden. Er zijn 'kleurloze' en gekleurde varianten. De gekleurde varianten hebben een deklaag van een bepaalde kleur, met daaronder de feitelijke kartonkern. De 'kleurloze' varianten hebben zo'n deklaag niet; het is door en door van hetzelfde materiaal. Overigens is het niet helemaal kleurloos; vaak is er keuze uit diverse tinten wit, zoals helder wit, crème, ivoor, enz. Ik print veel foto's in zwartwit met een licht warme tint, en een crèmewit karton laat zich daarmee fraai combineren. De keuze is verder vooral een kwestie van smaak.

Verder bestaat er ook 'museumkarton'. Het heeft ongeveer dezelfde 'hardheid' (of 'zachtheid') als passe-partoutkarton, bestaat uit één homogene kern, is absoluut zuurvrij en is geproduceerd op basis van zeer hoge houdbaarheidseisen. Het is dan ook wat duurder dan passe-partoutkarton. Musea en galleries stellen vaak bij exposities van grafisch werk het gebruik van dit materiaal als eis.

Het beschermkarton voor de achterzijde moet bij voorkeur zuurvrij zijn als de overige materialen dat ook zijn. In de handel zijn er speciale 'achttertikkartons', die ik graag gebruik. Het is een wat hardere soort karton, waarvan de achterzijde is beplakt met een sterke, donker gemarmerde laag. Het vormt een echt goede bescherming.

De snijmat

Het uitsnijden wordt bij voorkeur gedaan op een ondergrond waar het mes in kan doordringen. Er zijn speciale snijmatten in de handel die, met wat speurwerk, niet veel hoeven te kosten (bij de Action kocht ik deze voor luttele euro's), en zijn

prima in te zetten. Maar een dik stuk grijs boardkarton doet het ook goed als ondergrond. En ik heb bij een medefotograaf eens gezien dat hij de achterzijde van een gladde (schone!) tapijttegel gebruikte, en dat ging ook verrassend goed.

Het uitsnijden van het passe-partout

De speciale snijders snijden onder een hoek van 45 graden. De internationaal (Engelstalige) term van zo'n schuine snede is 'bevelcut'. Dit verschaft een fraaie dieptewerking zonder schaduwen. Bij de meeste snijders wordt de snede vanaf de achterkant gemaakt. De manier van uittekenen van de uitsnede en de aanzet van de snijder verschilt per merk. Bij de Maped wordt eerst de uitsnede getekend (uiteraard voorafgaand recht en nauwkeurig uitgemeten) en vervolgens wordt aan de binnenzijde nogmaals een lijn getrokken op 2,5 cm ten opzichte van de buitenste lijn. De binnenste lijn is het aanleg- en referentiepunt voor de geleidelineaal.

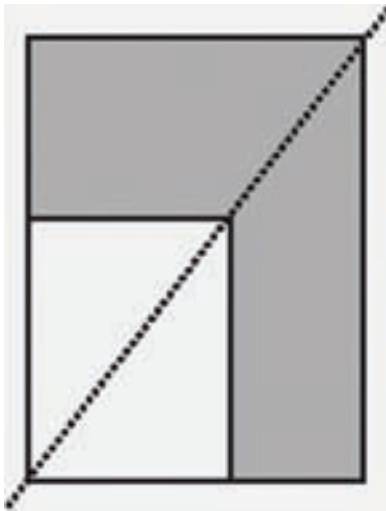
Afb. 1 - De Maped passe-partoutsnijder

Hou de geleidelineaal stevig op zijn plaats en laat het snijpunt - dus daar waar de messnede begint en eindigt - enkele millimeters oversteken. Snij voorzichtig in één (bij zacht karton) of enkele (bij hardere kartonsoorten) sneden. Is de snede goed, dan valt het stuk er uit. Zitten er toch nog puntjes vast (kan met name gebeuren in de hoeken) snijd die dan voorzichtig los met een hobbymesje.

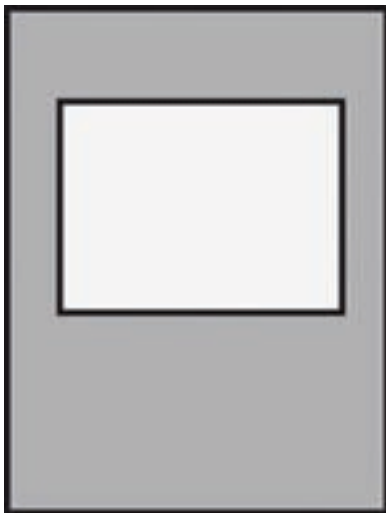
Over de positionering van de uitsnede nog het volgende:

- Als je diverse werken naast elkaar hangt, dan is het aan te raden om de bovenste rand van het passe-partout van gelijke breedte te houden. Dat oogt fraaiër, rustiger en professioneler.
- Er is een vuistregel om de randmaat van een passe-partout te bepalen. Wanneer de afbeelding in een hoek van het passe-partout wordt gelegd, laat dan de diagonaal van de foto corresponderen met de diagonaal van het karton. De afbeelding en het passe-partout hebben dan dezelfde verhouding. Zie afbeelding 2.

- Andere variaties zijn uiteraard ook mogelijk. Zie voor een andere geliefde en veel gebruikte variant afbeelding 3.
- De breedte van de randen is afhankelijk van het formaat van de afbeelding. Ik hanteer randen van ongeveer 5 cm bij A4-prints, en randen van ongeveer 10 cm bij A3-prints of groter.

Afb. 2 - Afbeelding en passe-partout in dezelfde verhouding

Afb. 3 - Veel gebruikte vorm passe-partout

Het monteren

Nog even terugkomend op het uitsnijden: vaak wordt de rand van de afbeelding gebruikt als begrenzing. Indien dat gewenst is, dan is het aan te raden om de randen van de uitsnede iets krappert te maken, om witte randjes te vermijden, of erger nog, dat de uitsnede te groot is ten opzichte van de afbeelding.

Ikzelf hou juist een ruime witte rand aan, van ongeveer 1 cm. Het is een kwestie van smaak, maar ik vind het ruimtelijker werken, en ik gebruik die rand - rechtsonder - voor het signeren (ja, bij een chique product hoort dat er ook bij!).

Er zijn mensen die bij voorkeur de foto opplakken op het achterkarton met spuitlijm of dubbelzijdige kleefolie. Anderen laten de afbeelding liever 'hangen' (d.w.z. alleen bevestigen aan de bovenzijde en verder laten hangen achter de uitsnede).

Ikzelf hanteer daarvoor de volgende vuistregel:

- licht papier dat makkelijk kan kreuken of bollen, of stug papier dat van nature de neiging heeft om te buigen, plak ik in zijn geheel op. Meestal met zuurvrije spuitlijm (de 3M Fotomount is een goed product).
- Zwaarder papier, dat van zichzelf mooi vlak ligt, monteer ik alleen aan de bovenzijde (hangend dus). Hieronder beschrijf ik hoe dat in zijn werk gaat.

Bij het printen op de eigen printer hanteer ik een ruime marge: minimaal 1 cm meer dan het deel dat zichtbaar achter de uitsnede wordt gemonteerd. Op de voorkant van de print, geheel aan de bovenzijde, breng ik dubbelzijdig kleefband aan (meestal zuurvrije tape van 1 cm breed). Vervolgens leg ik de print op een vlakke ondergrond en positioneer nauwkeurig en voorzichtig het passe-partout neerwaarts op de goede plaats. Daarna voorzichtig aandrukken ter hoogte van het kleefband. Ik gebruik hiervoor het liefst een rubberen roller. Daarna wordt het achterkarton in precies dezelfde maat gesneden als het passe-partout.

Ik draai het passe-partout om, en bevestig op de achterzijde, ter hoogte van de buitenkant, enkele stroken dubbelzijdig kleefband (of één brede band). Nu wordt het achterkarton er tegenaan gemonteerd. Daarvoor houd ik, op een vlakke ondergrond, passe-partout en achterkarton met de onderzijden strak en precies tegen elkaar, de bovenzijde nog los van elkaar. Ten slotte laat ik de bovenzijden voorzichtig tegen elkaar stuiten. Het geheel is nu gemonteerd; nog even aandrukken of -rollen voor een goede hechting.

Afb. 4 - andere nuttige hulpmiddelen: rubberen roller en hobbymesje

Is dit alles? Nee behalve signeren - zie hiervoor - breng ik op de achterzijde een (op de pc gefabriceerd) stickertje aan, met mijn naam, een copyrightvermelding, plaats en datum (van de foto). Nu is het écht af.

Inlijsten

Het geheel kan nu worden ingelijst. Ik maak meestal passe-partouts in de bekende standaardmaten van lijsten. Afwijkende maten kunnen ook, maar dan wordt het inlijsten een stuk duurder. Tenzij de lijst zelf wordt gemaakt. Hierop kom ik te zijner tijd terug in een volgend artikel.

Afb 5 - het eindresultaat, een pronkstuk aan de muur of op een expositie

WordPress (1)

René Suiker

Content Management Systemen - Je hoort de term vaak vallen, maar wat houdt dat allemaal in, en... is het wel zo makkelijk om er je website mee te bouwen/beheren als wordt beweerd. Een allereerste kennismaking met dit fenomeen

In de tijd dat ik nog actief was binnen het Platform WebOntwerp is mij een paar keer de vraag gesteld, of ik niet eens wat aandacht aan WordPress kon besteden. In eerste instantie had ik toen nog geen idee wat dat was. Ik hoorde dat het een Content Management Systeem was, zoiets als Mambo of Joomla.

Enfin, dat was de moeite dus waard. Alleen, dan de vraag, wie moet dat doen. En helaas, het lukte mij niet om er op afzienbare termijn iemand voor te motiveren. Niet iemand met de kennis, de vaardigheid en de tijd. En dan treedt soms plan B in werking, dan ga ik me er zelf maar eens in verdiepen. En neem ik u mee op mijn tocht naar het onbekende. Verwacht dus geen uitgebreid technisch relaas over hoe het achter de schermen allemaal in elkaar steekt, want daar weet ik nog niets van.

En nu doet zich dus de situatie voor dat er twee nummers van de SoftwareBus vlak achter elkaar verschijnen. Een uitgelezen moment dus om er een miniserie in te stoppen. Zie hier dus deel 1 van onze serie over WordPress. Zoals zo vaak, als iemand zich geroepen voelt om er dieper op in te gaan in een verder vervolg, schroom niet en klim in die pen. Of blog.

WordPress is eigenlijk een uit de hand gelopen Blogsite. Bloggen, dat is zoiets als een dagboek bijhouden op internet. Dus niet één in je geheime la, met sloten op het boek en de la, maar eentje die je op de eettafel in de kantine van Ajax laat liggen of zo. Ofwel, een dagboek, waarmee je je zielenroerselen met de hele wereld kunt delen. Uit de hand gelopen, in die zin dat het een behoorlijk ver doorontwikkeld Content Management System (CMS) is, dat ook nog eens makkelijk te leren schijnt te zijn. Schijnt, want bij het schrijven van dit artikel moet ik het nog uitvinden. En de liefhebbers onder u, doe gerust mee.

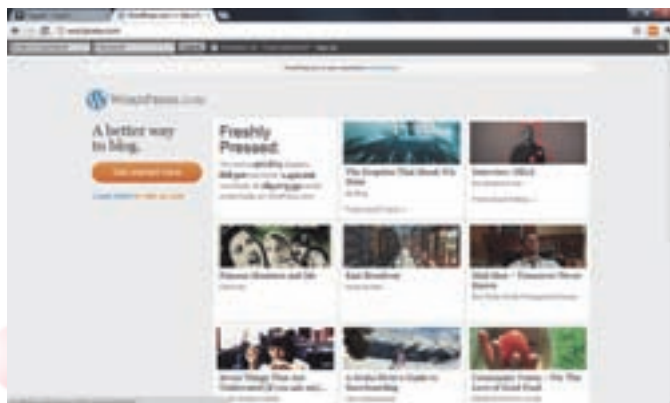
Wat erg leuk is aan WordPress is dat je zo eenvoudig kunt beginnen. Met Joomla en Mambo en Drupal moet je eerst zorgen dat je ergens een stukje ruimte op het internet hebt, bij een web service provider. Vervolgens moet je daar dan een database aanmaken, de software installeren en dan alles goed configureren. Goed, er zijn ook providers waar je dit aan een toolbox kunt overlaten, al dan niet betaald, maar je moet hoe dan ook het net op. Bij WordPress kan je ook de software op een server zetten en de boel configureren, maar je kunt ook gewoon beginnen op de site van WordPress zelf. Dat leek me een aardig uitgangspunt.

Dus, we gaan gewoon beginnen, zien we wel waar we uitkomen. Voor dit eerste nummer ben ik al tevreden als we een account kunnen aanmaken en een eerste tekst op het web hebben geschreven. In een vervolg zullen we dan allerhande verfraaiingen toepassen. Goed, we gaan van start.

De officiële website is www.wordpress.org. Daar kan je de software downloaden, daar staat allerhande uitleg, links naar resources, enzovoorts. Echter, we gaan nu naar www.wordpress.com want daar kan je zelf een account maken en online een en ander uitproberen voordat je vaststelt of het iets voor je is. Overigens, je kunt ook vaststellen dat het iets voor je is en daar blijven, want je kunt voorlopig ook even vooruit met een gratis account op deze site. Volg mij op deel 1 van deze ontdekkingsreis.

Als je de pagina opent, dan zie je een op zich rustige pagina voor je, met Engelse teksten. Wat foto's en wat links. Nu heb ik niet zo heel veel moeite met Engels, maar er zijn onder de lezers mensen die heel blij zijn met de volgende optie op het scherm:

'WordPress is also available in Nederlands'. Klik op het woordje Nederlands en we kunnen in het Nederlands verder.

WordPress in het Engels

Hebben we op 'Nederlands' geklikt, dan kunnen we verder. We zien dan op de hoofdpagina niet alleen meer Nederlandse teksten, maar ook de links naar de sites die je kunt benaderen verwijzen nu naar Nederlandse sites. Het is de moeite waard om af en toe eens zo'n site te bekijken. Allemaal met WordPress gemaakt, zodat je een beeld krijgt van wat je er mee kunt en ideeën kunt opdoen over wat je zelf zou willen. Overigens, dat laatste is natuurlijk het belangrijkste voor je zelf aan de slag gaat. Maar daar heb ik het al eerder over gehad en misschien wordt het tijd dat in een nieuw artikel weer eens op te rakelen.

WordPress in het Nederlands

Bezien we nu de website dan valt nog iets op, een opvallende oranje knop. Dat heeft niets met de Nederlandse versie te maken, want ook op de Engelstalige site is de knop oranje. Er staat op 'Begin hier!' en dat is wat we doen. We drukken op deze knop en het volgende scherm dient zich aan.

Het is trouwens aan te raden dit pas te doen als je er echt even tijd voor hebt. Zelf had ik steeds maar eventjes en dan moest ik weer ophouden of hield de laptop van mijn echtgenote er weer even mee op. Om goed op te starten is het handig om in één keer het hele proces te doorlopen. De werkwijze die ik zelf hanteerde was een gevolg van de omstandigheden, maar verre van ideaal en al helemaal niet efficiënt. Maar goed, we doen het er maar mee.

Account creëren (1)

We gaan dus ons eigen account creëren. Je vult een formulier in, waarbij je begint met het aangeven van je blogadres. Op de site valt trouwens op dat de vertaling nog niet helemaal overall is doorgevoerd, maar ik denk dat de instructie toch wel redelijk voor zich spreekt. Je kunt dus een naam opgeven voor je blog en het is de bedoeling dat die nog niet in gebruik is. Is dat wel het geval, dan moet je dus iets anders verzinnen. Voor ons doel vandaag heb ik geluk, softwarebus.wordpress.com was nog niet vergeven.

Als je trouwens goed naar het scherm kijkt, dan zie je links bovenin de optie om in te loggen, mocht je al over een account beschikken. Handig om te weten.

Naast de blog naam vul je natuurlijk meerdere gegevens in, zodat WordPress weet wie je bent. Heel belangrijk is ook je e-mailadres, niet voor spam, maar om te zorgen dat het registratieproces goed verloopt. Verder natuurlijk handig om een gebruikersnaam en wachtwoord te kiezen, zodat je ook zelf de eigenaar van je blog blijft. Heel praktisch is: bij het ingeven van je wachtwoord wordt aangegeven hoe sterk je wachtwoord is. Zoals je in de afbeelding kunt zien, is het prima dat mensen gaan bijdragen aan de blog van SoftwareBus, maar dat niemand het eigenaarschap even overneemt. Uitdaging? Prima, maar mocht het lukken, meldt me dit dan, maar maak er geen misbruik van.

Account creëren (2)

Aan het eind van het registratieproces wordt gevraagd of je gelijk al wilt upgraden, de schoorsteen moet tenslotte blijven roken, ook bij WordPress. Echter, een beetje Hollander kijkt natuurlijk even naar de kosten en probeert het gratis uit. Zo ook de SoftwareBus. Wij drukken dus gewoon op 'Create Blog'. Dan zorgt de website zelf, dat er een bevestigingsmail gestuurd wordt. Intussen kun je alvast iets over jezelf in je profiel zetten.

Account creëren (3)

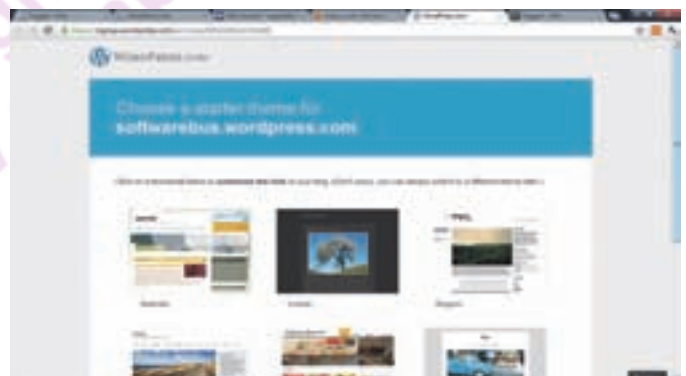
Profiel aanmaken

Bevestigingsmail

Als de mail komt (deels in het Engels, dat dan weer wel) krijg je een bedankje dat je met WordPress aan de gang wilt en je ziet een knop 'Activeer Blog'. Die knop is wel in het Nederlands.

Je klikt op de knop en je komt normaal gesproken weer in WordPress uit. Daar kun je dan inloggen met de zojuist opgegeven gebruikersnaam en wachtwoord en je kunt aan de slag met je eigen blog. Je begint met een thema, waarbij er een hoop gratis thema's tot je beschikking staan.

WordPress thema's

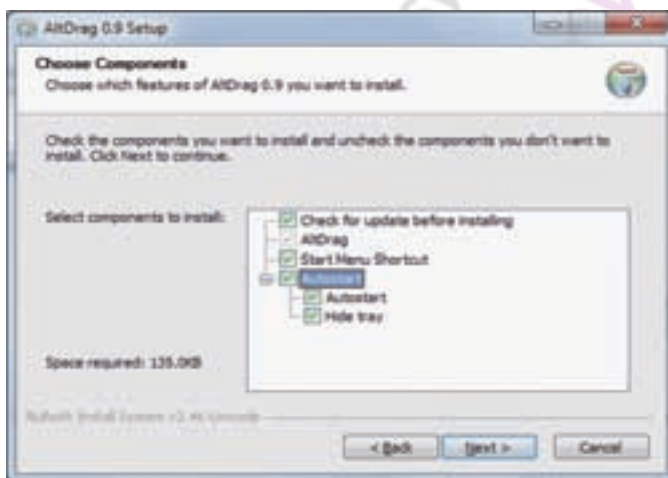
En nu, hoe gaan we dan aan de slag? Daarover volgende keer/keren (veel) meer.

● Korte Tips & Trucs ●

Henk van Andel

Heb je een leuke tip? Stuur die dan naar T&T@CompUsers.nl
Bij plaatsing vermelden we je naam, tenzij je aangeeft dat niet te willen.

Laat AltDrag maar schuiven

Met het programmatje AltDrag kun je vensters op comfortabele manier heen en weer schuiven over je bureaublad. Eerst de toets 'Alt' indrukken, dan het venster met je linker muistoets 'vast pakken' en schuiven maar. Het is niet nodig de titelbalk vast te pakken, elke willekeurige plaats binnen het venster helpt.

Als je tevens de Shift-toets indrukt, kun je vensters keurig tegen elkaar plakken.

Bij het installeren van AltShift is het zinvol om 'Autostart' aan te vinken, zodat het automatisch opstart met Windows.

GigaHits 2012-4: Windows/Varia/AltShift 0.9k

Veilig surfen?

Heb je enig idee hoeveel informatie over jou je browser het internet opstuurt? Alleen je IP-nummer? Had je gedacht!

Kijk maar eens op www.ip-check.info! Waarschijnlijk slaat dan de schrik je om het hart. De ernst van de prijsgegevens informatie wordt aangeduid met 'stoplichtkleuren'.

Misschien moet je toch eens gaan nadenken over het verbeteren van je privacy. Dat kan voor Firefox bijvoorbeeld met het gratis Open Source programma JonDoFox. Om bovendien je IP-nummer te verbergen, kun je de proxy JonDo gebruiken.

GigaHits 2012-4:

Internet/Anonym surfen/JonDoFox 2.6.8

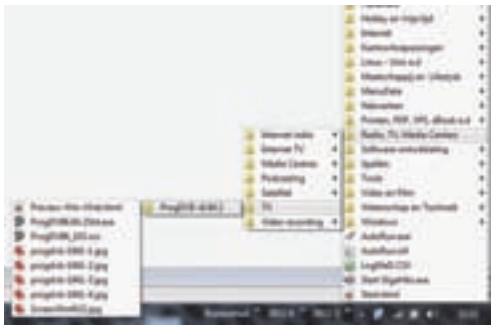
Geluidssterkte per programma

Rechtsonder in de systeembalk zie je een klein luidsprekertje waarmee je het geluid van je pc hard en zacht kunt zetten. Maar dat kan ook voor elk programma (dat geluid voortbrengt) individueel.

Klik op het luidsprekertje en dan op 'Mixer' onderin het venstertje dat werd geopend. Dan zie je een schuifregelaar voor elk programma. Deze kun je apart regelen. Met de schuifknop links voor 'Apparaat' regel je ze allemaal tegelijk. En dat nog proportioneel van de instellingen ook.

Snel naar mappen en bestanden

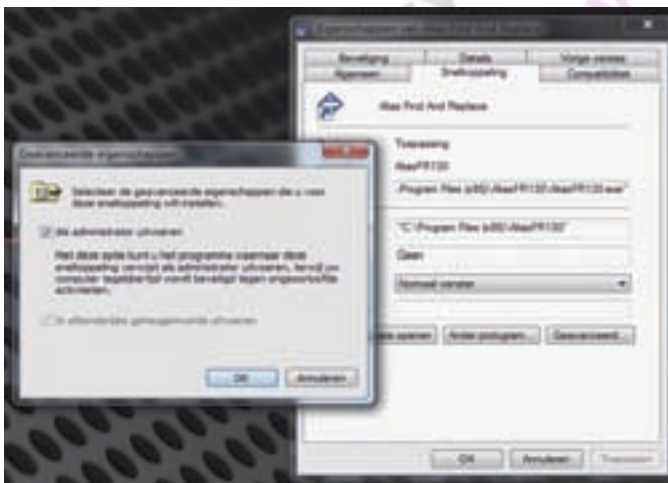
Wist je dat je via de taakbalk razendsnel toegang naar mappen en bestanden kunt instellen? Dat gaat als volgt.

Klik met de rechter muistoets op een lege plek van de taakbalk. Kies in het popup-menu 'Werkbalken' en vervolgens 'Nieuwe werkbalk'.

Nu opent zich een soort verkennervenster. Selecteer hierin de map van je keuze en klik op 'Map selecteren'. Nu verschijnt de naam van de gekozen map rechtsonder in de taakbalk.

Klik op de pijltjes achter deze naam en navigeer naar de gewenste map. De gewenste boomstructuur opent zich telkens automatisch.

Openen als administrator

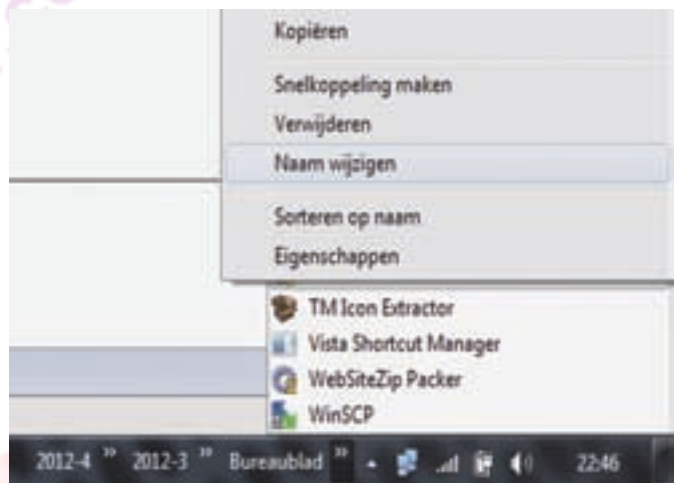

Sommige programma's moeten geopend worden met administrator-rechten. Dat kan bijvoorbeeld door met de rechter muistoets op de programma naam te klikken en dan in het menu dat verschijnt te kiezen voor 'Uitvoeren als administrator'.

Lastig als dat elke keer moet. Maar je kunt het ook vast instellen.

Klik met de rechter muistoets op de programma naam (of de link op het bureaublad), kies 'Eigenschappen' en vervolgens 'Geavanceerd...'. Zet nu een vinkje bij 'Als administrator uitvoeren' en sluit af met OK.

Alfabetisch bureaublad

Je hebt je bureaublad vol met icoontjes van programma's en je ziet door de bomen het bos niet meer? Een alfabetisch overzicht van de programma's zou dan een uitkomst betekenen.

En dat doet Windows voor je! Klik met de rechter muistoets op een lege plek van de taakbalk. Kies in het popup-menu 'Werkbalken' en vervolgens 'Nieuwe werkbalk'. Nu opent zich een soort Verkenner-venster. Navigeer hierin naar C: > Gebruikers > jouw naam > Bureaublad. Klik op 'Map selecteren'. Nu verschijnt 'Bureaublad' rechtsonder in de taakbalk. Klik op de pijltjes achter 'Bureaublad' op de taakbalk en klik in het popup-menu met de rechtermuistoets op een willekeurige programma naam. Kies voor 'Sorteren op naam'. En zie daar, de programma's staan nu op alfabetische volgorde en kunnen van hieruit ook opgestart worden.

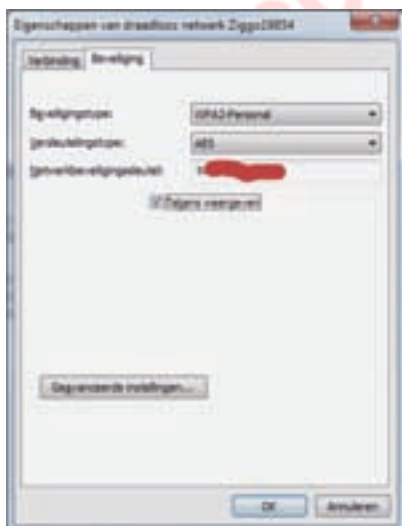
WLAN-sleutel kwijt?

Dat kan lastig zijn. Maar niet als je met een Windows 7-pc met dat WLAN-netwerk bent verbonden.

Klik in de systeembalk (rechtsonder) op het WLAN icoontje en klik in het venster dat zich opent met de rechter muistoets op het bewuste netwerk. Open dan 'Eigenschappen' en kies het tabblad 'Beveiliging'.

Aha, nu kun je weer 'Tekens weergeven', net als toen je de WLAN-sleutel de eerste keer ingaf.

Je werkt natuurlijk in een gebruikersaccount met beperkte rechten? Dan vraagt Windows voor de veiligheid eerst naar het beheerderswachtwoord.

Vaak vullen programma's je hele bureaublad. En dan kan het ook nog gebeuren dat een programma 'always on top' staat, zodat je het moet afsluiten om je bureaublad weer vrij te krijgen.

Misschien wil je juist een deel van het bureaublad vrijhouden. Bijvoorbeeld voor de prullenbak, de sidebar of een widget dat de hele dag 'het weer voorspelt'.

Dan is er nu een oplossing. Met het gratis programma MaxMax kun je de vrije randen van je bureaublad naar behoefte instellen.

GigaHits 2012-3: Bureaublad/Beheer/MaxMax 1.12

MaxMax

Gratis Access Point?

Connectify hotspot

Je hebt vast weleens gehoord van 'tethering', de methode om internet van je mobieltje met anderen via WiFi te delen. Dat kan ook op een terrasje met je laptop.

Het programma Connectify doet het voor je. Je installeert het en je kunt meteen anderen van jouw internetverbinding gebruik laten maken. Via een LAN-kabel, een ander WiFi-netwerk of een 3G-verbinding. Je kunt zelfs bestanden met elkaar delen.

Connectify is gratis, maar er is ook een Pro-versie, die voor ca. € 25 extra functies biedt.

GigaHits 2012-3: Netwerken/Draadloos - WiFi/Connectify

Prullenbakje

Normaal staat de prullenbak van Windows ergens op je scherm. Als je er wat in wilt gooien, moeten soms eerst programma's opzij omdat ze met hun vensters de prullenbak bedekken.

Mike Edward Moras uit Düsseldorf programmeerde een oplossing. Die bestaat uit een klein prullenbakje dat in het systeemvak rechtsonder bij de klok komt. Het programmaatje is gratis en volgens de maker 'portable', maar bij testen werd het toch geïnstalleerd. Ook de 'vele talen' vond ik niet. Maar je kunt wel uit ca. vijftig verschillende afbeeldingen voor de prullenbak kiezen.

(Opm.: In Windows 7 kun je ook de Prullenbak aan de taakbalk vastmaken; zelfde resultaat)

GigaHits 2012-3: Windows/Varia/MiniBin 3.8.3.0

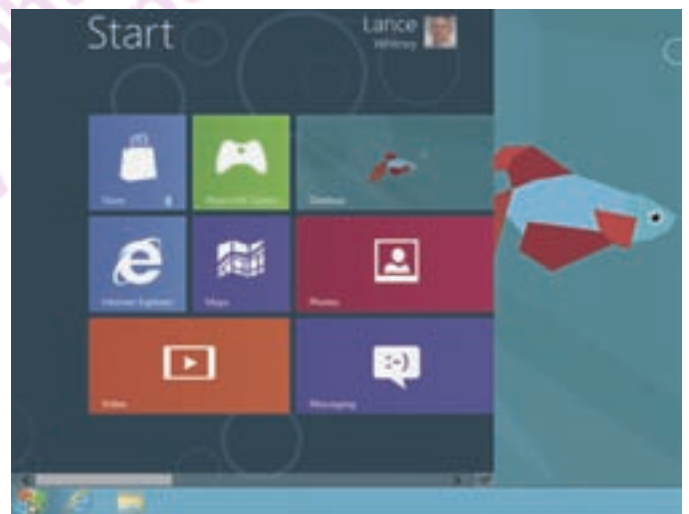
Windows 8 Startmenu terug

Windows 8 Consumer Preview al geprobeerd? Leuk die tegeltjes (Metro interface), maar je miste toch het vertrouwde startmenu?

Daar zijn oplossingen voor. Bijvoorbeeld Start8 van Stardock. De bekende startknop komt weer terug linksonder in je scherm. Inclusief een mogelijkheid om een programmaam in te typen en te starten en te starten en de pc af te sluiten. Met als extra om gemakkelijk een App te zoeken.

Gratis, maar beperkt houdbaar. Stardock verwacht dat Windows 8 in de eindversie weer een startmenu heeft.

GigaHits 2012-3: Windows/Tweak and Tune/Start8 0.86

● Verkiezingen ● en informatietechnologie

Er waren niet eerder zoveel hulpmiddelen als nu om je stemkeuze te bepalen; van websites tot al dan niet betaalde apps. Helaas met niet altijd even eenduidige uitkomsten. Logisch, als je bedenkt dat je in de meeste partijprogramma's wel een of meer punten vindt waarin je je in kunt vinden. Zo heeft de PVV zorg en koopkracht hoog in het vaandel staan, maar is deze partij uitgesproken Europa-fobisch en heeft het een obsessie met tsunami's.

Als je dan van mening bent dat de financiële crisis amper bestaan had bij een krachtig Europees financieel beleid, dan wordt het een kwestie van wikken en wegen.

Naast sociale media als Facebook en

Twitter zijn er de tv-debatten, maar natuurlijk baseer je je keuze niet op halve (on)waarheden of sprekers' mooie blauwe ogen.

Dankzij Google kun je de partijprogramma's downloaden en bijvoorbeeld het stemgedrag van de laatste jaren analyseren. Echter, los van de tijd die dat kost, geeft zelfs dat geen volledige zekerheid, omdat er in de politiek nu eenmaal compromissen gesloten moeten worden zolang er geen absolute Kamermeerderheid is.

Voor de fervente computergebruiker is de piratenpartij wellicht een optie, want wie wil er nou geen (download) vrijheid op het internet (op bepaalde stichtingen na).

Maar ja, wat heeft zo'n partij nog meer te bieden? Daarvoor zal het partijprogramma erop nageslagen moeten wor-

den en als burger in onze 24-uurs economie moet je daar wel de tijd voor (over)hebben.

Als u dit leest zijn de coalitiebesprekingen wellicht al aan de gang. Voor het zover is zal er gestemd moeten worden. Dat is nog steeds, of eigenlijk: weer, handwerk omdat stemmachines te gemakkelijk afgeluisterd kunnen worden (net zoals bijvoorbeeld uw mobiele telefoon bij al die gratis Wi-Fi-zenders waar niemand zich druk om lijkt te maken). Stemmen via het internet is al helemaal niet mogelijk; jammer, want wie weet hoeveel meer (jonge) mensen er door zouden gaan stemmen. Een gemiste kans voor een land met zo'n hoge kabeldichtheid en intensief internetgebruik.

Ernst Roelofs

Reactie van René Suiker

Inderdaad heeft elke partij wel een aantal punten waar je misschien wel in mee kunt gaan, maar, zoals er grote verschillen bestaan tussen de partijen, zo zie ik ook wel een consistent beeld als ik de stemwijzer invul. Ik ga hier nu niet reclame lopen maken voor een partij, of een ander lopen afkraken, maar elke verkiezing weer vul ik de stemwijzer (www.stemwijzer.nl) in en eigenlijk komt altijd mijn partij bovenaan en ook de partij waar ik echt niets mee heb komt onderaan.

Grappig is trouwens wel - maar daarna stop ik met politiek bedrijven - dat de PVV en de SP heel dicht bij elkaar eindigen op mijn lijstje. Of dat hoog of laag op mijn lijstje is laat ik dan ook maar even in het midden (maar daar staan ze in elk geval niet ;>))

van de websites, die steeds interactiever worden, inspelen op de verkiezingen. Zo heb ik op de site van de Volkskrant mijn voorspelling van de verkiezingsuitslag ingevuld.

Naast de redelijk objectieve stemwijzer, die uitgaat van programma-analyse (waarvan je trouwens niet alleen via Google kennis kunt nemen, maar ook gewoon via de websites van de partijen zelf), heb ik ook kennis gemaakt met stemmentracker:

(<http://www.stemmentracker.nl/Stemmentracker-een-omgekeerde-StemWijzer>). Apart, in één woord, zowel Engels als Nederlands, maar dat nemen we voor lief. Die site is niet gebaseerd op analyses van de programma's, maar gebaseerd op stemgedrag in het verleden. Nu is dat geen garantie voor toekomstig rendement, want we hebben ook wel draaikonten in het parlement, maar ook via deze weg zou je een evenwichtig beeld kunnen krijgen van welke partij het dichtst bij je voorkeuren ligt. Leuk alternatief: de STOMwijzer (afb.)

Ernst heeft wel gelijk dat het prettig zou zijn als er op Internet gestemd zou kunnen worden, niet alleen voor de jongeren. Althans, misschien ziet hij mij ook nog als jongere, maar ik denk dat je ook de ouderen met een pc en internetverbinding niet moet onderschatten. Alleen, de beveiliging, het voorkomen van stembusfraude, wordt wel een heel lastig verhaal. Als stemcomputers al niet veilig zijn, systemen zonder een link naar buiten, hoe lastig wordt het dan niet, om Internet stemmen te beveiligen? Ik vrees, dat we daar nog een lange weg te gaan hebben. Voor kleinschaliger stemmen, waar niet zo heel veel op het spel staat, nemen we die risico's voor lief, maar voor het nationale parlement, dat gaat mij toch te ver. Ook leuk is, dat kranten ook door middel

Ik doe in dit blad niet aan partij politiek, maar steun wel de gedachte van Ernst, dat democratie op zich een belangrijk iets is, waar de computer duidelijk in tot zijn recht komt. En gelukkig biedt de moderne technologie genoeg aanknopingspunten om ons hierbij behulpzaam te zijn. Nuttige toepassing van informatietechnologie dus. En dit geeft ons weer meer tijd om te spelen.

Overigens, voor de nieuwsgierigen onder ons, de stemmentracker bracht bij mij ook nog steeds een consistent beeld, alleen lagen de uitslagen wat dichterbij elkaar. Hetgeen ook logisch is, de beginselen zijn duidelijk, het feitelijk handelen is altijd een meer pragmatisch afweging en het resultaat van compromissen.

● De GoFlex-drive ●

Ernst Roelofs

Seagate heeft al enige tijd geleden de GoFlex harde schijven op de markt gebracht. Er zijn zowel desktop- als portable GoFlex-schijven. Daarnaast is er de bijzondere GoFlex Satellite met ingebouwde Wi-Fi-zender, die ik de volgend keer zal bespreken.

GoFlex verwijst naar 'flexibel' omdat deze harde schijven voorzien zijn van verwisselbare adapters waarmee de GoFlex harde schijven op elk gangbaar systeem aangesloten kunnen worden: eSATA, Firewire 800, USB 2.0 en 3.0 en Thunderbolt (alleen desktop).

Verwisselbare adapter

In eerste instantie leek het mij niks, een harde schijf met verwisselbare adapter. Het maakt je immers afhankelijk van een merk. Ik ontdekte echter dat deze adapters op elke standaard (eSata) harde schijf passen en toen werd het een ander verhaal. De controller van eSATA naar USB, eSATA, Firewire of Thunderbolt zit in een verlengstuk, waardoor de harde schijf zelf compact kan blijven (maar niet zo klein als de Freecom XXS met ingebouwde controller).

De Seagate GoFlex werd op de Mac in eerste instantie herkend als NTFS-3G-schijf, maar helaas werd tijdens het kopiëren de verbinding verbroken, waarna de harde schijf alleen nog maar als NTFS-schijf gezien werd. Dit heeft als nadeel dat je met de Mac de harde schijf wel kunt lezen, maar er niet naar kunt schrijven (OS X kan wel NTFS-schijven lezen, maar niet ernaar schrijven).

De voordelen

Na installatie van de software werd de harde schijf met een eigen icoontje weergegeven. Groot voordeel van het GoFlex-systeem is, dat wanneer je een GoFlex harde schijf met USB 3.0 of eSATA aanschaft, je die adapter kunt gebruiken voor al je GoFlex harde schijven, waardoor alle USB 2.0 harde schijven ineens USB 3.0 harde schijven worden. Handiger is dat er losse adapters voor eSATA en Firewire 800 te koop zijn. Het aanbod van harde schijven met zo'n controller is beperkt, met vaak een navenant hogere prijs. Voor de grotere desktopversie is er ook een Thunderbolt-versie beschikbaar. Met name voor gebruikers van systemen met minder gangbare aansluitingen kan dit een uitkomst zijn. Voor wat betreft Firewire en Thunderbolt zullen dat vooral Mac-gebruikers zijn.

Bijkomend voordeel is dat je de adapter op externe harde schijven kunt aansluiten, omdat de GoFlex harde schijven de normale eSATA aansluiting aan de buitenkant hebben zitten; er zit dus geen controller tussen: de losse adapter is de controller. Op de 3,5" interne eSATA harde schijven kan de GoFlex desktopvariant aangesloten worden en op de 2,5" interne harde schijven de adapter van de GoFlex portable. Omdat een 3,5" (interne) harde schijf een iets andere eSATA-aansluiting heeft dan de kleinere 2,5" laptopversie, zijn deze adapters niet uitwisselbaar.

Bijgeleverde software

Gelukkig zit bij de GoFlex een softwarebundel voor PC en Mac die het mogelijk maakt om toch te kunnen schrijven (Paragon). Het bleek echter om een trialversie van 5 dagen te gaan! Daarom maar met de meegeleverde software de GoFlex geformatteerd naar Mac OS Uitgebreid Journaled, hetgeen prima verliep. Helaas werd vervolgens wel iedere keer als ik de Mac opstartte gevraagd of ik de installatiesoftware (weer) wilde installeren. Niet handig; zo ook dat de backup-software voor de Mac nooit geïnstalleerd werd. Tot zover de nadelen.

Op vakantie kan het GoFlex systeem ruimte besparen als je meerdere GoFlex harde schijven en maar één adapter meeneemt.

Tot slot: het zou een mooie besparing voor het milieu (en de portemonnee) opleveren als GoFlex harde schijven ook zonder adapter verkocht werden, omdat je nooit alle harde schijven tegelijkertijd zult gebruiken; ik ben ze echter (nog niet) tegengekomen.